

PRIJATÉ TEXTY

P8_TA(2017)0491

Odporúčanie v nadväznosti na vyšetrovanie prania špinavých peňazí, vyhýbania sa daňovým povinnostiam a daňových únikov

Odporúčanie Európskeho parlamentu Rade a Komisii z 13. decembra 2017 v nadväznosti na vyšetrovanie vo veci prania špinavých peňazí, vyhýbania sa daňovým povinnostiam a daňových únikov (2016/3044(RSP))

Európsky parlament,

- so zreteľom na články 116 a 226 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ),
- so zreteľom na rozhodnutie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie 95/167/ES, Euratom, ESUO z 19. apríla 1995 o podrobných ustanoveniach upravujúcich výkon vyšetrovacích právomocí Európskeho parlamentu¹,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 8. júna 2016 o zriadení, pôsobnosti, zložení a funkčnom období Vyšetrovacieho výboru na preskúmanie prípadov porušenia práva Únie a nesprávneho úradného postupu pri jeho uplatňovaní v súvislosti s praním špinavých peňazí, vyhýbaním sa daňovým povinnostiam a daňovými únikami²,
- so zreteľom na svoje uznesenia z 25. novembra 2015³ a zo 6. júla 2016⁴ o daňových rozhodnutiach a ďalších opatreniach podobného charakteru alebo účinku,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 16. decembra 2015 s odporúčaniami Komisii o začlenení transparentnosti, koordinovanosti a konvergencie do politik dane z príjmov právnických osôb v Únii⁵,
- so zreteľom na správu Komisie z 26. júna 2017 o posudzovaní rizík spojených s praním špinavých peňazí a financovaním terorizmu, ktoré majú vplyv na vnútorný trh a súvisia s cezhraničnou činnosťou (COM(2017)0340),
- so zreteľom na mapovanie a analýzu nedostatkov platformy pre finančné spravodajské jednotky EÚ (platforma FIU EÚ), pokiaľ ide o analýzu právomocí FIU EÚ a prekážok

¹ Ú. v. ES L 113, 19.5.1995, s. 1.

² Ú. v. EÚ L 166, 24.6.2016, s. 10.

³ Ú. v. EÚ C 366, 27.10.2017, s. 51.

⁴ Prijaté texty, P8_TA(2016)0310.

⁵ Ú. v. EÚ C 399, 24.11.2017, s. 74.

pri získavaní a výmene informácií, 15. decembra 2016,

- so zreteľom na návrh odporúčania Vyšetrovacieho výboru prania špinavých peňazí, vyhýbania sa daňovým povinnostiam a daňových únikov,
- so zreteľom na konečnú správu Vyšetrovacieho výboru prania špinavých peňazí, vyhýbania sa daňovým povinnostiam a daňových únikov (A8-0357/2017),
- so zreteľom na článok 198 ods. 12 rokovacieho poriadku,

1. Všeobecne

1. so znepokojením si všíma, že panamské dokumenty otriasli dôverou občanov v náš finančný a daňový systém; pripomína, že je veľmi dôležité obnoviť dôveru verejnosti a zabezpečiť spravodlivé a transparentné daňové systémy a daňovú a sociálnu spravodlivosť; na tento účel vyzýva Európsku úniu a jej členské štáty, aby riadne implementovali a posilnili svoje právne nástroje, a tým sa prešli z utajovania na transparentnosť a vzájomnú spoluprácu a výmenu informácií, účinnejšie bojovali proti praniu špinavých peňazí, a žiada, aby členské štáty zjednodušili svoje daňové systémy s cieľom zabezpečiť spravodlivejšie zdaňovanie a investovať do reálnej ekonomiky;
2. zdôrazňuje naliehavú potrebu opätovne vymedziť európsky model zdaňovania s cieľom obmedziť nekalú hospodársku súťaž medzi členskými štátmi;
3. odsudzuje množstvo prípadov nesprávneho úradného postupu, pokiaľ ide o výkon právnych predpisov EÚ, ktoré Vyšetrovací výbor Európskeho parlamentu na preskúmanie prípadov porušenia práva Únie a nesprávneho úradného postupu pri jeho uplatňovaní v súvislosti s praním špinavých peňazí, vyhýbaním sa daňovým povinnostiam a daňovými únikmi odhalil, a uvádza vážne obavy z porušenia 3. smernice o boji proti praniu špinavých peňazí (AMLD III)¹ týkajúceho sa spolupráce finančných spravodajských jednotiek (FIU); naliehavo žiada Komisiu i členské štáty, aby posilnili svoje úsilie, záväzky, spoluprácu a investície do finančných a ľudských zdrojov v rámci zlepšenia dohľadu a presadzovania, a to nielen s cieľom predchádzať a účinnejšie bojovať proti nezákonným praktikám, ako je pranie špinavých peňazí, daňovým únikom a daňovým podvodom, ale aj predchádzať a bojovať proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a agresívnemu daňovému plánovaniu, ktoré je možno legálne, ale je v rozpore s duchom zákona; pripomína zásadu predvídateľnosti obvinení; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zabezpečili, že akékoľvek porušenie právnych predpisov bude náležite potrestané; trvá na nákladovej efektívnosti úsilia za týmto účelom;
4. vyzýva členské štáty, aby v súvislosti s oznámenými prípadmi prania špinavých peňazí a so správami o podozrivých transakciách prijali opatrenia s cieľom uskutočniť náležité vyšetrovanie hneď, ako príslušné orgány dostanú informácie;
5. pripomína rámec EÚ pre oznámenia o podozrivej transakcii a zdôrazňuje potrebu užšej medzinárodnej spolupráce medzi finančnými spravodajskými jednotkami z EÚ a z krajín mimo EÚ; okrem toho žiada, aby európske orgány, najmä Europol a Eurojust,

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES z 26. októbra 2005 o predchádzaní využívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu (Ú. v. EÚ L 309, 25.11.2005, s. 15).

mali v prípadoch prania špinavých peňazí väčšie vyšetrovacie právomoci;

6. pripomína, že riadne overovanie toho, kto sú koneční skutoční vlastníci, je nevyhnutné na zamedzenie tomu, aby sa schránkové spoločnosti nevyužívali na pranie peňazí (ako sa ukázalo v prípade tzv. azerbajdžanskej pracovne); zároveň vyzýva na účinné vykonávanie a presadzovanie európskej smernice o boji proti praniu špinavých peňazí;
7. žiada členské štáty, aby sa zdržali agresívneho daňového plánovania na strane ponuky prostredníctvom reklamy a ponúkania daňových rozhodnutí a výhod alebo pravidiel ad hoc;
8. vyzýva všetky jurisdikcie, ktoré transponovali alebo budú transponovať odporúčania OECD proti narúšaniu základu dane a presunu ziskov do vnútroštátneho práva, aby dodržiavali nielen znenie, ale aj ducha odporúčaní; pripomína, že transparentnosť je dôležitým nástrojom na boj proti daňovým únikom a najmä proti agresívnemu daňovému plánovaniu;
9. považuje za poľutovaniahodné, že v súčasných právnych predpisoch o daňových únikoch a praní špinavých peňazí na úrovni EÚ aj na vnútroštátnej úrovni stále existuje veľa medzier, a domnieva sa, že je naliehavo potrebné dôsledné vykonávanie a ďalšie posilnenie existujúcich právnych predpisov; víta zvýšené úsilie a pokrok, ktorý sa vykonal v predkladaní nových legislatívnych návrhov na zavedenie inkluzívnych stratégií odvtedy, ako boli zverejnené panamské dokumenty, ale vyjadruje poľutovanie nad nedostatkom politickej vôle niektorých členských štátov pokročiť v reformách a ich presadzovaní, čo by prinieslo skutočnú zmenu;
10. vyjadruje poľutovanie nad tým, že otázky daňovej politiky na úrovni Rady často blokujú jednotlivé členské štáty; opätovne pripomína varovania výboru TAXE 1, podľa ktorých poskytnutie práva na veto v daňových záležitostiach každému členskému štátu znamená, že pravidlo jednomyselnosti v Rade znižuje motiváciu prejsť od súčasného stavu k riešeniu na báze väčšej spolupráce; pripomína svoju výzvu Komisii, aby využila postup stanovený v článku 116 ZFEÚ, ktorý umožňuje zmeniť požiadavku na jednomyselnosť v prípadoch, keď Komisia zistí, že rozdiel medzi ustanoveniami upravenými zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch narúša podmienky hospodárskej súťaže na vnútornom trhu;
11. konštatuje, že vyhýbanie sa daňovým povinnostiam, daňové úniky a pranie špinavých peňazí sú stále celosvetovým javom, a preto si vyžadujú komplexnú, jasnú a ucelenú odpoveď založenú na vzájomnej podpore a posilnenej spolupráci na úrovni EÚ aj na svetovej úrovni; naliehavo vyzýva Komisiu, aby prevzala vedúcu úlohu v celosvetovom boji proti daňovým únikom, vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a praniu špinavých peňazí;
12. so znepokojením konštatuje, že chýbajú ambiciózne a konkrétne opatrenia na boj proti daňovým rajom; v tomto zmysle upozorňuje na skutočnosť, že iba zvýšenie transparentnosti nebude stačiť na vyriešenie tohto problému; zdôrazňuje preto, že je naliehavo potrebné presadzovať medzinárodnú spoluprácu a viacstranný prístup, do ktorých musia byť zapojené rozvinuté a rozvojové krajiny;
13. vyzýva členské štáty a inštitúcie EÚ, aby podporili a presadzovali medzivládny samit na úrovni OSN s cieľom stanoviť cestovnú mapu a spoločný akčný plán na ukončenie

pôsobenia tzv. daňových rajov;

14. zdôrazňuje, že na úplné zohľadnenie digitalizácie podnikateľského prostredia je potrebné vymedziť pojem zakladania digitálnych podnikov, aby sa zabezpečilo, že s podnikmi, ktoré dosahujú výnosy v jednom členskom štáte bez toho, aby mali v tomto členskom štáte fyzické sídlo, sa bude zaobchádzať takisto ako s podnikmi s fyzickým sídlom; vyzýva preto Komisiu, aby zahrnula digitálne podniky do všetkých európskych opatrení zameraných na boj proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a na daňové opatrenia;
15. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby k veci pristupovali iniciatívne a nečakali na odhalenia médií, ale riešili tieto problémy ako prioritnú záležitosť; pripomína, že transparentnosť nemôže byť odvetvová;
16. zdôrazňuje, že je potrebné dbať na to, aby sa pri brexite neuprednostňovala daňová súťaž medzi zvyšnými 27 členskými štátmi usilujúcimi sa prilákať niektoré odvetvia a služby, ktoré sa v súčasnosti nachádzajú v Spojenom kráľovstve, a aby brexit nevedol k zmierneniu úsilia v boji proti daňovým únikom zo strany Spojeného kráľovstva vrátane jeho zámorských a súvisiacich území; upriamuje pozornosť Komisie na skutočnosť, že tento rozmer by sa mal náležite zohľadniť počas druhej fázy brexitu pri rokovaní o akejkolvek partnerskej alebo obchodnej dohode so Spojeným kráľovstvom;
17. vyjadruje poľutovanie nad rozhodnutím Komisie ukončiť svoj záväzok predkladať každé dva roky správu o boji proti korupcii vo všetkých členských štátoch; poznamenáva, že monitorovanie boja proti korupcii Komisiou bude prebiehať prostredníctvom procesu európskeho semestra; zastáva názor, že boj proti korupcii by mohli zatieniť iné hospodárske a finančné záležitosti v tomto procese; vyzýva Komisiu, aby išla príkladom a obnovila uverejňovanie tejto správy a zaviazala sa vykonávať oveľa dôveryhodnejšiu a komplexnejšiu stratégiu v oblasti boja proti korupcii;
18. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby vykonali posúdenie vplyvu, pokiaľ ide o možnosť povinnej registrácie alebo zákaz vlastníctva, vrátane skutočného vlastníctva, finančných účtov a schránkových spoločností štátnymi príslušníkmi členských štátov EÚ a spoločnosťami z EÚ v krajinách zahrnutých do zoznamu EÚ, v ktorom sú uvedené nespolupracujúce jurisdikcie, a do zoznamu EÚ, v ktorom sú uvedené krajiny so strategickými nedostatkami v režimoch boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, aby sa zabránilo daňovým únikom a daňovým podvodom;

2. Daňové úniky a vyhýbanie sa daňovým povinnostiam

2.1 Daňové raje

19. zdôrazňuje, že je naliehavo potrebné spoločné medzinárodné vymedzenie toho, čo je daňový raj, daňová oáza, nespolupracujúca daňová jurisdikcia a vysokoriziková krajina z hľadiska prania špinavých peňazí; žiada, aby sa tieto vymedzenia dohodli na medzinárodnej úrovni bez toho, aby bolo dotknuté okamžité uverejnenie spoločného čierneho zoznamu EÚ; zdôrazňuje, že tieto vymedzenia predpokladajú zavedenie jednoznačných a objektívnych kritérií;
20. pripomína členským štátom význam zásady všeobecného pravidla proti zneužívaniu v oblasti daňovej politiky, a nabáda daňové orgány k tomu, aby túto zásadu dôsledne

využívali s cieľom zamedziť vytváraniu štruktúr pre daňové podvody a daňové úniky;

21. v snahe o podporu väčšej medzinárodnej spolupráce sa domnieva, že je takisto veľmi dôležité zachovať právnu objektivnosť týchto vymedzení a ich presadzovanie, keďže niektoré jurisdikcie sa môžu hlásiť k medzinárodne odsúhlaseným normám, ale nemusia ich uplatňovať v praxi; zdôrazňuje, že uvedené vymedzenia by nemali podliehať politickej zaujatosti a mali by jurisdikcie uvedené na zozname motivovať k prijatiu opatrení, ktoré povedú k ich odstráneniu zo zoznamu;
22. pripomína, že formálny záväzok voči medzinárodne schváleným normám je prvým krokom, ale iba správne vykonávanie týchto noriem a skutočné a nefalšované úsilie zmierni rizikové faktory a povedie k úspešnému boju proti praniu špinavých peňazí, daňovým podvodom a daňovým únikom;
23. pripomína, že slobodné zóny a slobodné prístavy nesmú byť zneužívané na dosiahnutie rovnakého účinku, ako majú daňové raje, alebo na obchádzanie pravidiel transparentnosti s cieľom prania špinavých peňazí; vyzýva Komisiu, aby riešila otázku slobodných prístavov v Európskej únii;
24. vyzýva Komisiu, aby predložila legislatívny návrh s cieľom zabezpečiť, aby štruktúry v daňových rajoch s užívateľom (užívateľmi) výhod v členských štátoch podliehali podobným požiadavkám na audit a zverejňovanie účtov, aké platia v európskej jurisdikcii, v ktorej sa užívateľ výhod nachádza;
25. domnieva sa, že by EÚ mala zakázať udržiavanie obchodných vzťahov s právnymi konštrukciami vytvorenými v daňových rajoch, ak nemožno určiť konečného vlastníka;
26. žiada Komisiu, aby uverejnila výročnú verejnú správu o využívaní finančných prostriedkov EÚ, ako aj o peňažných prevodoch Európskej investičnej banky (EIB) a Európskej banky pre obnovu a rozvoj do štruktúr v daňových rajoch vrátane počtu a povahy zablokovaných projektov, vysvetlení o dôvodoch vedúcich k zablokovaniu projektov a nadväzujúcich opatrení, ktoré boli prijaté na zabezpečenie toho, aby žiadne finančné prostriedky EÚ priamo alebo nepriamo neprispievali k vyhybaniu sa daňovým povinnostiam a daňovým podvodom;

2.1.1. Spoločný zoznam daňových jurisdikcií nespolupracujúcich s EÚ

27. víta vedúcu úlohu Komisie pri zostavovaní kritérií pre spoločný zoznam daňových jurisdikcií nespolupracujúcich s EÚ; vyjadruje poľutovanie nad tým, že tento proces má príliš dlhé trvanie; vyzýva Radu, aby neoslabovala ambicióznosť vo vzťahu ku kritériám uvedeného zoznamu, ale aby ju radšej zvýšila; trvá na tom, aby boli kritériá navrhované Komisiou zohľadnené, a to i vrátane nulovej alebo takmer nulovej sadzby dane z príjmov právnických osôb, a zdôrazňuje, že je dôležité, aby zoznam bol efektívny a nie náhodný; domnieva sa, že kritériá transparentnosti by sa mali uplatňovať v plnej miere a že tieto kritériá by mali primerane zohľadňovať aj vykonávanie a presadzovanie; s cieľom zabezpečiť účinnosť a vierohodnosť tohto zoznamu vyzýva Radu, aby zaviedla tvrdé, proporčné a odrádzajúce sankcie voči krajinám na tomto zozname, a zdôrazňuje, že posúdenie jednotlivých krajín by sa malo vykonávať transparentne; žiada Radu a Komisiu, aby zaviedli transparentné a objektívne mechanizmy preskúmania, pričom do procesu zapoja i Európsky parlament, s cieľom aktualizovať tento zoznam v budúcnosti; pripomína, že cieľom tohto zoznamu je zmeniť

správanie takejto jurisdikcie, pokiaľ ide o pranie špinavých peňazí a napomáhanie k daňovým podvodom;

28. vyjadruje poľutovanie nad tým, že zoznam EÚ obsahujúci nespolupracujúce daňové jurisdikcie, ktorý schvaľuje a uverejňuje Rada, je zameraný len na jurisdikcie mimo EÚ, pričom sa vynechávajú krajiny v rámci EÚ, ktoré systematicky zohrávajú úlohu pri podpore a umožňovaní škodlivých daňových praktík a ktoré nespĺňajú kritérium spravodlivého zdaňovania; zdôrazňuje, že do zoznamu by boli zaradené aspoň štyri členské štáty, ak by sa preverili podľa tých istých kritérií EÚ, ako vyplynulo zo simulácie, ktorú uskutočnila konfederácia Oxfam; je znepokojený tým, že a priori vylúčenie krajín EÚ z kontroly má negatívny vplyv na legitímnosť, dôveryhodnosť a účinnosť celého procesu;
29. zastáva názor, že len čo sa zavedie zoznam daňových jurisdikcií nespolupracujúcich s EÚ, by Komisia mala navrhnúť súvisiace právne predpisy, ktoré určia harmonizované povinnosti daňových orgánov v každom členskom štáte, a to každoročne zverejňovať údaje obsahujúce celkovú hodnotu a miesto určenia peňažných prevodov každého členského štátu do každej jurisdikcie na tomto zozname;
30. požaduje, aby sa sankcie uplatňovali aj na spoločnosti, banky a účtovné a právnické firmy a daňových poradcov, u ktorých sa preukázalo, že sa podieľajú na nezákonných, škodlivých alebo neoprávnených činnostiach s nespolupracujúcimi jurisdikciami alebo v prípade ktorých sa preukázalo, že umožnili nezákonné, škodlivé alebo neoprávnené pravidlá pre dane z príjmov právnických osôb zahŕňajúce právne nástroje v týchto jurisdikciách;
31. vyjadruje poľutovanie nad tým, že v panamských dokumentoch sa spomínajú aj viacerí občania, subjekty a politicky exponované osoby EÚ; nabáda členské štáty, aby objasnili, či boli tieto prípady riadne prešetrené, a ak áno, či predstavujú porušenie vnútroštátnych právnych predpisov; zároveň zdôrazňuje, že bohužiaľ, podobne aj po tom, ako boli mnohí občania, subjekty a politicky exponované osoby požiadaní o spoluprácu s Vyšetrovacím výborom na preskúmanie prípadov porušenia práva Únie a nesprávneho úradného postupu v súvislosti s praním špinavých peňazí, vyhýbaním sa daňovým povinnostiam a daňovými únikmi, odmietli poskytnúť informácie, ktoré by mohli byť užitočné pre cieľ tohto výboru;
32. konštatuje, že podľa najnovších údajov Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD) o priamych zahraničných investíciách, má Luxembursko spolu s Holandskom viac prichádzajúcich investícií než USA, z ktorých prevažnú väčšinu tvoria investície do účelových jednotiek, ktoré nevykonávajú žiadnu významnú hospodársku činnosť a že do Írska smeruje viac prichádzajúcich investícií než do Nemecka alebo Francúzska; poukazuje na to, že podľa národného štatistického úradu tvoria zahraničné investície na Malte 1 474 % veľkosti hospodárstva tejto krajiny; konštatuje, že podľa výskumu Amsterdamskej univerzity prešlo 23 % všetkých investícií podnikov, ktoré skončili v daňových rajoch, cez Holandsko; domnieva sa, že tieto údaje sú jasným dôkazom toho, že niektoré členské štáty umožňujú nadmerné aktivity týkajúce sa presunov zisku na úkor iných členských štátov;
33. vyzýva Komisiu, aby do konca roku 2018 predložila správu, v ktorej posúdi daňové režimy členských štátov a ich závislé jurisdikcie, regióny alebo iné administratívne štruktúry, ktoré uľahčujú daňové úniky a daňové podvody a majú potenciálne škodlivý

vplyv na jednotný trh;

2.1.2. Zoznam EÚ týkajúci sa rizikových krajín na účely boja proti praniu špinavých peňazí

34. odsudzuje skutočnosť, že Komisia doposiaľ nevykonala svoje vlastné a nezávislé posúdenie na identifikáciu vysokorizikových tretích krajín so strategickými nedostatkami, ako sa nariaďuje v ustanoveniach AMLD, ale že sa spolieha výlučne na zoznam vypracovaný Finančnou akčnou skupinou (FATF), v ktorej je Komisia členom; vyjadruje poľutovanie nad tým, že Komisia v tomto ohľade neodpovedala uspokojivo na požiadavky Európskeho parlamentu;
35. nalieha voči Komisii, aby urýchlila svoju prácu na vlastnom zozname a aby podala správu Európskemu parlamentu o vykonávaní svojho plánu postupu, a najmä o svojom záväzku zvýšiť všetky zdroje, ktoré akčná skupina na boj proti finančnej trestnej činnosti potrebuje;
36. domnieva sa, že má mimoriadny význam, aby EÚ postupovala v tejto veci ambicióznejšie ako FATF; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že je potrebné viac investovať do ľudských a finančných zdrojov alebo optimalizovať ich prerozdelenie v rámci Komisie s cieľom posilniť preverovací postup;
37. nazdáva sa, že cieľom tohto zoznamu je povzbudiť k správaniu jurisdikcií v prípadoch prania špinavých peňazí a financovania terorizmu a odradiť iné štáty od vykonávania podobných potenciálne škodlivých politík;
38. vyzýva Komisiu, aby bola ústrednou inštitúciou pre zoznam vysoko rizikových tretích krajín v boji proti praniu špinavých peňazí a preskúmanie európskeho zoznamu daňových rajov s cieľom zabezpečiť konzistentnosť a doplnkovosť;

2.2. Ďalšie právne predpisy v oblasti daní

39. víta nové právne predpisy, ktoré boli prijaté v posledných dvoch rokoch ako reakcia na LuxLeaks; víta zameranie sa EÚ na projekt OECD BEPS; vyzýva členské štáty, aby urýchlili premietli právne predpisy EÚ do svojich právnych systémov a zabezpečili ich presadzovanie;
40. vyzýva na ambiciózne verejné vykazovanie podľa jednotlivých krajín s cieľom zvýšiť daňovú transparentnosť a posilniť verejnú kontrolu nadnárodných podnikov, keďže by to umožnilo širšej verejnosti prístup k informáciám o vytvorených ziskoch, prijatých dotáciách a daniach, ktoré tieto podniky platia v jurisdikciách, v ktorých pôsobia; vyzýva Radu, aby dospela k spoločnej dohode o návrhu na začatie rokovaní s ostatnými inštitúciami EÚ s cieľom prijať verejné vykazovanie podľa jednotlivých krajín, čo je jedno z kľúčových opatrení na dosiahnutie väčšej transparentnosti daňových informácií spoločností pre všetkých občanov;
41. zdôrazňuje, že verejné vykazovanie podľa jednotlivých krajín umožní investorom a akcionárom zohľadniť daňové politiky pri účasti na schôdzach akcionárov a prijímaní investičných rozhodnutí;
42. pripomína, že informácie o daniach by sa mali stať základnou súčasťou finančného výkazníctva podnikov;

43. naliehavo žiada Radu, aby dospela k rýchlej a ambicióznej dohode týkajúcej sa oboch krokov spoločného konsolidovaného základu dane z príjmov právnických osôb (CCCTB); pripomína, že okrem zníženia nákladov firiem a daňových správ členských štátov by sa tým vyriešila otázka transferového oceňovania a zabezpečila spravodlivejšia spolupráca v rámci jednotného trhu; zdôrazňuje, že harmonizácia daňových základov je najlepším riešením v záujme ukončenia daňovej optimalizácie a agresívneho daňového plánovania zákonnými prostriedkami; pripomína, že nové záväzné vymedzenie pojmu „stála prevádzkareň“ je potrebné, aby sa zabezpečilo, že sa zdaňovanie bude uskutočňovať tam, kde dochádza k hospodárskej činnosti a kde sa vytvára hodnota; keďže toto by mali sprevádzať minimálne záväzné kritériá, ktoré pomôžu určiť, či má hospodárska činnosť dostatočnú váhu, aby sa zdaňovala v konkrétnom členskom štáte, s cieľom vyhnúť sa problému tzv. schrámkových firiem, najmä pokiaľ ide o výzvy, ktoré plynú z digitálneho hospodárstva;
44. nabáda Komisiu a členské štáty, aby napredovali smerom k oveľa ambicióznym reformám v oblasti zdaňovania;
45. zdôrazňuje, že na to, aby jednotné zdaňovanie fungovalo ako prostriedok na ukončenie presunu ziskov, musí byť globálne, a že zavedením spoločného konsolidovaného základu dane z príjmov právnických osôb (CCCTB) na úrovni EÚ hrozí riziko, že by sa situácia, keď členské štáty prichádzajú o daňové príjmy v prospech zvyšku sveta, mohla stať trvalou, rovnako ako situácia, keď niektoré členské štáty využívajú zvyšok sveta vo svoj prospech; poznamenáva, že prístup výlučne na úrovni EÚ by mohol odstrániť stimuly na presun ziskov v rámci EÚ, práve naopak, mohol by vytvoriť priestor na ďalšie podnety a priestor na presun ziskov mimo EÚ;
46. pripomína svoje odporúčania, že treba zabezpečiť, aby bola automatická výmena informácií o daňových rozhodnutiach rozšírená na všetky rozhodnutia a aby Komisia získala prístup ku všetkým relevantným informáciám, s cieľom dodržiavať európske pravidlá hospodárskej súťaže¹;
47. vyzýva Komisiu, aby čo najskôr predložila legislatívny návrh na revíziu smernice o administratívnej spolupráci (DAC)² s cieľom posilniť väčšiu daňovú spoluprácu medzi členskými štátmi prostredníctvom povinnosti odpovedať na žiadosti skupiny v daňových záležitostiach, aby jedna európska krajina mohla poskytnúť všetky informácie, ktoré ostatné krajiny potrebujú na trestné stíhanie cezhraničných subjektov vyhýbajúcich sa plateniu daní; pripomína svoj návrh na zmenu a smernice DAC s cieľom zlepšiť koordináciu členských štátov v oblasti daňových auditov³;
48. vyjadruje poľutovanie nad tým, že podľa pravidiel štátnej pomoci EÚ nezaplatené dane získané späť od príjemcov nezákonnej daňovej pomoci patria krajine, ktorá poskytla pomoc, a nie krajinám, ktoré majú narušené svoje daňové základy z dôvodu rušivých

¹ Uznesenie Európskeho parlamentu zo 16. decembra 2015 s odporúčaniami Komisie o začlenení transparentnosti, koordinovanosti a konvergencie do politik dane z príjmov právnických osôb v Únii; Odporúčanie A4.

² Smernica Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (Ú. v. EÚ L 64, 11.3.2011, s. 1).

³ Uznesenie Európskeho parlamentu zo 16. decembra 2015 s odporúčaniami Komisie o začlenení transparentnosti, koordinovanosti a konvergencie do politik dane z príjmov právnických osôb v Únii; Odporúčanie B5.

daňových systémov; vyzýva Komisiu, aby pre dotknuté členské štáty vypracovala na tento účel vhodné metodiky kvantifikácie straty príjmov a primerané postupy vymáhania s cieľom zabezpečiť, aby sa nezaplatené dane rozdelili medzi členské štáty, v ktorých sa hospodárska činnosť skutočne vykonávala;

49. domnieva sa, že daňové reformy musia vždy umožniť občanom kontrolou a poskytnúť občianskej spoločnosti prístup, informácie a odbornú prípravu, ktoré im umožnia produktívne sa zapojiť do tvorby politík, čo v súčasnosti nie je bežné;
50. okrem toho zdôrazňuje, že daňové právne predpisy musia byť na vnútroštátnej úrovni alebo úrovni EÚ zjednodušené a navrhnuté tak, aby boli prístupné všetkým občanom s cieľom zabrániť zložitosti, z ktorej profitujú odvetvia vyhýbajúce sa daňovým povinnostiam;
51. vyzýva Komisiu, aby predložila revíziu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní¹, ktorá zahŕňa opatrenia na predchádzanie tomu, aby orgány verejnej správy pracovali so spoločnosťami, ktoré využívajú daňové raje;
52. žiada Komisiu, aby začala komplexné hodnotenie 19 rokov činnosti skupiny pre kódex správania (zdaňovanie podnikov) so zameraním na výsledky dosiahnuté v predchádzaní cezhraničným škodlivým systémom dane z príjmov právnických osôb vo forme verejnej správy; na základe zistení žiada reformu skupiny pre kódex správania, ktorá povedie k väčšej transparentnosti a efektívnosti jej činnosti, pretože táto skupina musí zohrávať ústrednú úlohu v úsilí EÚ o zlepšenie tejto oblasti žiada, aby Európsky parlament získal väčšie kontrolné právomoci a zodpovednosť za túto skupinu;
53. vyzýva Komisiu, aby zostavila zoznam škodlivých systémov, v súvislosti s ktorým sa skupina pre kódex správania doteraz nebola schopná dohodnúť na prijatí opatrení a jeho uverejnení; vyzýva Komisiu, aby do roku 2020 posúdila vplyv prístupu na základe spojitosti v súlade so systémom patentových kolónok a, ak je to možné, aby kvantifikovala ich vplyv na inováciu a stratu pri výbere daní;
54. vyjadruje poľutovanie nad tým, že v panamských dokumentoch sa spomínajú aj viaceré členské štáty EÚ; vyzýva Komisiu, aby v spolupráci s daňovými orgánmi iniciovala rozsiahle hodnotenie potenciálne škodlivých daňových opatrení v členských štátoch, ktoré narúšajú hospodársku súťaž a zavedené protiopatrenia, ako aj o účinkoch presahovania týchto opatrení na iné jurisdikcie; žiada, aby sa ustanovil účinný kontrolný mechanizmus na monitorovanie členských štátov, pokiaľ ide o možné nové škodlivé daňové opatrenia, ktoré by mohli zaviesť;
55. žiada Komisiu, aby predložila legislatívny návrh, ktorý bude riešiť otázku cezhraničných prevodov a premiestnenia sídiel a poskytne jasné pravidlá týkajúce sa premiestnenia centrály spoločnosti v EÚ, a to vrátane pravidiel boja proti schránkovým spoločnostiam;
56. naliehavo žiada Komisiu a všetky členské štáty, aby zabezpečili, aby sa ukončila praktika presúvania sídiel spoločností, keď je nadnárodná spoločnosť kúpená menšou spoločnosťou so sídlom v daňovom raji a keď prijme právny domicil tejto menšej

¹ Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 65.

spoločnosti, a tak „premiestni“ svoje sídlo a zníži celkové daňové zaťaženie tejto zlúčenej spoločnosti. Ide o proces, po ktorom nasleduje „skresanie zisku“ prostredníctvom daňovo odpočítateľných platieb do daňových rajov (napr. vo forme úverov, licenčných poplatkov a služieb), prostredníctvom ktorých sa daná nadnárodná spoločnosť usiluje vyhnúť dani z domácich ziskov;

57. zdôrazňuje, že je potrebné venovať osobitnú pozornosť škodlivým daňovým praktikám, ktoré sa čoraz viac používajú, ako je zneužívanie patentových kolónok, derivátov, swapov atď., ktoré sa používajú na účely vyhýbania sa daňovým povinnostiam;
58. víta zistenia Komisie o štátnej pomoci z augusta 2016, že Írsko nezákonne poskytlo 13 mld. EUR na neoprávnenú daňovú úľavu spoločnosti Apple; spochybňuje rozhodnutie írskej vlády odvolať sa proti tomuto rozhodnutiu v snahe vyhnúť sa výberu dlžnej sumy;
59. vyzýva členské štáty, aby identifikovali a prestali používať všetky formy daňových amnestií, ktoré môžu viesť k praniu špinavých peňazí a daňovým únikom, alebo aby vnútroštátnym orgánom zabránili vo využívaní údajov poskytnutých na účely vyšetrovania finančných trestných činov;
60. vyjadruje svoje znepokojenie nad zámerom vlády Spojených štátov (USA) podporovať daňové úľavy pre veľké spoločnosti a finančnú dereguláciu; vyzýva Komisiu, aby dôsledne monitorovala navrhovanú daňovú reformu v USA, známu ako Blue Print, a možnosť zavedenia daňovej amnestie v USA s cieľom umožniť repatriáciu ziskov veľkými technologickými spoločnosťami pri veľmi nízkej daňovej sadzbe;
61. vyzýva členské štáty, aby posilnili svoje daňové správy primeranými personálnymi kapacitami s cieľom zabezpečiť účinný výber daňových príjmov a riešiť škodlivé daňové postupy, keďže daňové správy v niektorých členských štátoch vážne brzdia nedostatok zdrojov a znižovanie počtu zamestnancov popri nedostatku vhodnej odbornej prípravy, technických nástrojov a vyšetrovacích právomocí;
62. poznamenáva jeden príklad schémy vyhýbania sa daňovým povinnostiam v EÚ, tzv. dvojitého írsku štruktúru, ktorá sa do roku 2020 postupne zruší; vyzýva všetky členské štáty, aby kontrolovali svoje dohody o zamedzení dvojitého zdanenia s cieľom zabezpečiť, aby sa daňové rozdiely nevyužívali na vyhýbanie sa daňovej povinnosti;
63. vyjadruje poľutovanie nad nedostatkom spoľahlivých a nestranných štatistík o miere vyhýbania sa daňovým povinnostiam a o rozsahu daňových únikov; zdôrazňuje, že je dôležité vyvinúť primerané a transparentné metodiky na vyčíslenie rozmeru týchto javov, ako aj ich dosahu na verejné financie, hospodárske činnosti a verejné investície krajín;
64. vyzýva Komisiu, aby vydala usmernenie, ktoré jasne rozlíšia, čo je v rámci praktík daňových únikov a vyhýbania sa daňovým povinnostiam nezákonné a čo je síce zákonné, ale v rozpore s duchom zákona, aby sa zabezpečila právna istota pre všetky dotknuté strany; vyzýva členské štáty a tretie krajiny, aby zabezpečili, aby pokuty a peňazné sankcie udelené neplatičom dane a sprostredkovateľom neboli odpočítateľné od dane;
65. zdôrazňuje, že sledovanie zodpovednej daňovej stratégie sa má považovať za pilier

sociálnej zodpovednosti podnikov a že daňové úniky, vyhýbanie sa daňovým povinnostiam a agresívne daňové plánovanie sú nezlučiteľné so sociálnou zodpovednosťou podnikov; opätovne vyzýva Komisiu, aby zahrnula tento prvok v aktualizovanej stratégii EÚ v oblasti sociálnej zodpovednosti podnikov;

66. vyzýva spoločnosti, aby úplné plnenie daňové povinnosti bez akéhokoľvek vyhýbania sa daňovým povinnostiam zaradili ako neoddeliteľnú súčasť sociálnej zodpovednosti podnikov;
67. opakovane zdôrazňuje výzvu výboru TAXE2 na vytvorenie nového centra Únie pre súdržnosť a koordináciu daňových politík v rámci štruktúry Komisie, ktoré bude môcť posudzovať a monitorovať daňové politiky členských štátov na úrovni Únie a zabezpečovať, aby členské štáty nevykonávali žiadne škodlivé daňového opatrenia; navrhuje, aby toto centrum mohlo monitorovať dodržiavanie spoločného zoznamu daňových jurisdikcií nespolupracujúcich s Úniou zo strany členských štátov a zabezpečovať a podporovať spoluprácu medzi vnútroštátnymi daňovými správami (napr. odbornú prípravu a výmenu osvedčených postupov);
68. pripomína odporúčania Európskeho parlamentu¹ na vypracovanie katalógu protiopatrení, ktoré by Únia a členské štáty mali uplatňovať ako akcionári a subjekty financujúce verejné orgány, banky a programy financovania, a ktoré by sa mali uplatňovať na spoločnosti, ktoré využívajú daňové raje s cieľom zaviesť systémy agresívneho daňového plánovania a tým nedodržiavať štandardy dobrej správy Únie v daňových záležitostiach;
69. opätovne pripomína svoju výzvu Komisii, aby zmenila európske právne predpisy vrátane ustanovení, ktoré sa týkajú štatútu Európskej investičnej banky (EIB), nariadenia o Európskom fonde pre strategické investície (EFSD), štyroch nariadení o spoločnej poľnohospodárskej politike a piatich európskych štrukturálnych a investičných fondov (Európsky fond regionálneho rozvoja, Európsky sociálny fond, Kohézny fond, Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka, Európsky námorný a rybársky fond) s cieľom zakázať využívanie finančných prostriedkov EÚ pre konečných príjemcov alebo finančných sprostredkovateľov, v prípade ktorých sa preukázalo, že sa podieľali na daňových únikoch alebo agresívnom daňovom plánovaní;
70. vyzýva Komisiu a Radu, aby vytvorili povinný štandardizovaný verejný európsky obchodný register s cieľom získať aktuálne a dôveryhodné informácie o spoločnostiach a dosiahnuť transparentnosť prostredníctvom cezhraničného prístupu k porovnateľným a spoľahlivým informáciám o spoločnostiach v EÚ;
71. navrhuje, aby Komisia vyhodnotila vplyv cezhraničných prestupov futbalových hráčov na výber daní členskými štátmi a navrhla akékoľvek opatrenie, ktoré sa považuje za relevantné na riešenie výrazných strát príjmov, vrátane opatrení týkajúcich sa sprostredkovateľov, ktorí takéto prestupy uľahčujú;
72. vyzýva Komisiu, aby sa zdržala uzatvárania obchodných dohôd s jurisdikciami, ktoré

¹ Uznesenie Európskeho parlamentu zo 16. decembra 2015 s odporúčaniami Komisii o začlenení transparentnosti, koordinovanosti a konvergencie do politik dane z príjmov právnických osôb v Únii; Odporúčanie C3.

EÚ označila za daňové raje;

2.3. Výmena informácií

73. považuje za poľutovaniahodné, že ustanovenia smernice o administratívnej spolupráci (DAC), ktoré boli v platnosti v čase odhalení panamských dokumentov, neboli účinne implementované a vymenilo sa malé množstvo informácií a rozhodnutí; pripomína, že automatická výmena informácií medzi daňovými orgánmi je má rozhodujúci význam z hľadiska toho, aby mohli členské štáty zabezpečiť vzájomnú pomoc pri výbere daňových príjmov a vytvárať rovnaké podmienky; vyzýva Komisiu, aby predložila návrhy na ďalšie posilnenie daňovej spolupráce medzi európskymi členskými štátmi prostredníctvom povinnosti odpovedať na žiadosti skupiny v daňových záležitostiach, aby jedna európska krajina mohla poskytnúť všetky informácie, ktoré ostatné krajiny potrebujú na trestné stíhanie cezhraničných subjektov vyhýbajúcich sa plateniu daní;
74. vyjadruje veľké znepokojenie nad tým, že počet daňových rozhodnutí, ktoré vydali členské štáty v prípade nadnárodných podnikov, sa v posledných rokoch zvýšil, a to aj napriek sociálnemu alarmu, ktorý spôsobil škandál LuxLeaks;
75. trvá na tom, že Komisia by mala mať v súlade s pravidlami na ochranu údajov prístup ku všetkým informáciám vymieňaným v zmysle smernice DAC s cieľom dôkladne monitorovať jej vykonávanie; zdôrazňuje, že tieto informácie by sa mali uchovávať v centrálnom registri, ktorý by spravovala Komisia vzhľadom na jej exkluzívnu právomoc v oblasti hospodárskej súťaže;
76. vyzýva na účinnejšie celosvetové spracúvanie a výmenu informácií a naliehať žiada efektívne a dôsledné vykonávanie ustanovení spoločného štandardu oznamovania (CRS), pričom sa zabezpečí prechod od politiky pomyselného ukazovania prstom v rámci systému partnerského preskúmania na režim sankcií; zdôrazňuje potrebu reciprocity výmeny informácií medzi Organizáciou pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (OECD) a zúčastnenými signatármi; vyzýva členské štáty, aby podporovali zúčastnené rozvojové krajiny pri vykonávaní tohto štandardu; zdôrazňuje, že je potrebný nielen záväzok krajín k CRS, ale aj uplatňovanie tohto systému a zabezpečenie vysokej kvality poskytovaných údajov; poukazuje na to, že súčasný CRS má nedostatky a víta skutočnosť, že OECD pracuje na vylepšení normy, aby sa zvýšila jej účinnosť; vyzýva Komisiu, aby prispela k odstráneniu zistených nedostatkov;
77. vyzýva na posilnenie verejných obchodných registrov a registrov konečných užívateľov výhod a na verejné vykazovanie podľa jednotlivých krajín s cieľom odstrániť obmedzenia vyplývajúce z výmeny informácií podľa viacstranného dohovoru OECD o vykonávaní opatrení súvisiacich s daňovou zmluvou na zabránenie BEPS z júna 2017, ktorá krajinám poskytuje možnosť výberu partnerov, čo v praxi umožňuje bilateralizmus;
78. zdôrazňuje, že povinná automatická výmena informácií v súvislosti s potenciálnymi opatreniami agresívneho daňového plánovania s cezhraničným rozmerom (DAC6) by mala byť prístupná nielen pre daňové orgány;
79. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila reciprocitu výmeny informácií medzi EÚ a tretími krajinami, ktoré sa nezaviazali k plneniu medzinárodne dohodnutých noriem; zdôrazňuje potrebu účinných sankcií voči finančným inštitúciám, ktoré majú

európskych klientov, ale nedodržiavajú normy automatickej výmeny informácií; domnieva sa, že do takéhoto návrhu by mal byť zahrnutý mechanizmus na riešenie sporov s cieľom vyriešiť prípadné konflikty medzi EÚ a tretími krajinami; pripomína svoje odporúčanie zaviesť zrážkovú daň alebo opatrenia s podobným účinkom s cieľom zabrániť tomu, aby z EÚ unikali nezdanené zisky;

80. domnieva sa, že osoby povinné poskytovať informácie daňovým orgánom musia byť rovnaké ako osoby uvedené v smernici o boji proti praniu špinavých peňazí, a to:
- 1) úverové inštitúcie;
 - 2) finančné inštitúcie;
 - 3) tieto fyzické alebo právnické osoby konajúce pri výkone svojej odbornej činnosti:
 - a) audítori, externí účtovníci a daňoví poradcovia;
 - b) notári a ostatné osoby vykonávajúce nezávislé právnické povolania, ak sa podieľajú, či už konaním v mene a v prospech svojho klienta, na akejkoľvek finančnej transakcii s nehnuteľnosťami, alebo poskytnutím pomoci pri plánovaní alebo vykonávaní transakcií pre svojich klientov, ktoré sa týkajú:
 - i) nákupu a predaja nehnuteľností alebo obchodnej spoločnosti;
 - ii) správy peňažných prostriedkov, cenných papierov alebo iných aktív klienta;
 - iii) otvárania alebo správy bankových účtov, sporiacich účtov alebo účtov cenných papierov;
 - iv) organizovania príspevkov potrebných na vytvorenie, prevádzku alebo riadenie obchodných spoločností;
 - v) vytvárania, prevádzky alebo riadenia zvereného majetku, obchodných spoločností, nadácií alebo podobných štruktúr;
 - c) poskytovatelia služieb správy zvereného majetku alebo služieb pre obchodné spoločnosti, na ktorých sa nevzťahuje písmeno a) alebo b);
 - d) realitní agenti;
 - e) ostatné osoby obchodujúce s tovarom vtedy, ak sa platby vykonávajú alebo prijímajú v hotovosti vo výške 10 000 EUR alebo viac, bez ohľadu na to, či sa daná transakcia vykonáva ako jediná operácia alebo v niekoľkých operáciách, ktoré sú zjavne prepojené;
 - f) poskytovatelia služieb v oblasti hazardných hier;

3. Pranie špinavých peňazí

3.1. Právne predpisy v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí

81. zdôrazňuje, že členské štáty by mali účinne a konzistentne vykonávať všetky

ustanovenia smernice o boji proti praniu špinavých peňazí; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zaručili riadne presadzovanie práva; vyzýva Komisiu, aby posilnila existujúce systémy monitorovania a poskytla im náležité zdroje; vyzýva Komisiu, aby vyčlenila viac finančných prostriedkov svojej pracovnej skupine na predchádzanie finančným trestným činom;

82. zdôrazňuje, že právny rámec štvrtej smernice o boji proti praniu špinavých peňazí v plnej miere zakazuje anonymné akcie na doručiteľa, ktoré, pokiaľ nie sú riadne zaregistrované, sa ukázali ako užitočný nástroj na vytváranie medzinárodných systémov prania špinavých peňazí; vyzýva členské štáty, aby riadne vykonávali a presadzovali štvrtú smernicu o boji proti praniu špinavých peňazí, ktorá nadobudla účinnosť 26. júna 2017; vyzýva Komisiu, aby monitorovala riadnu transpozíciu a riadne vykonávanie smernice;
83. vyzýva Komisiu, aby začala postupy vo veci nesplnenia povinnosti voči členským štátom za nedodržiavanie právnych predpisov Únie, ktoré odhalili panamské dokumenty a ostatné úniky informácií;
84. zdôrazňuje potrebu pravidelne aktualizovaných, štandardizovaných a verejne prístupných registrov konečných užívateľov výhod týkajúcich sa spoločností, nadácií, trustov a podobných právnych konštrukcií, aby sa zabránilo anonymite konečných užívateľov výhod; vyzýva na zníženie súčasného limitu vlastnených akcií vo vymedzení pojmu konečný užívateľ výhod; zastáva názor, že EÚ a jej členské štáty musia prevziať vedúcu úlohu pri presadzovaní noriem transparentnosti konečných užívateľov výhod na medzinárodných fórach;
85. zdôrazňuje požiadavku prednesenú zástupcami francúzskej FIU vo Vyšetrovacom výbore Európskeho parlamentu na preskúmanie prípadov porušenia práva Únie a nesprávneho úradného postupu pri jeho uplatňovaní v súvislosti s praním špinavých peňazí, vyhýbaním sa daňovým povinnostiam a daňovými únikmi, podľa ktorej v súlade s odporúčaním č. 26 Finančnej akčnej skupiny o finančnom dohľade by na európskej úrovni malo byť výslovne uvedené, že dohľad zo strany príslušného dozorného orgánu sa môže vzťahovať až na materskú spoločnosť skupiny;
86. vyzýva Komisiu, aby dohliadala na vytvorenie verejne prístupných katastrov nehnuteľností;
87. vyzýva na identifikáciu konečných užívateľov výhod, ktorá zahŕňa všetky fyzické osoby, ktoré v konečnom dôsledku vlastnia alebo kontrolujú právny subjekt iný než spoločnosť kótovaná na regulovanom trhu, na ktorú sa vzťahujú požiadavky zverejňovania v súlade s právom Únie alebo ktorá podlieha ekvivalentným medzinárodným normám zabezpečujúcim primeranú transparentnosť informácií o vlastníctve, a to prostredníctvom priameho alebo nepriameho vlastníctva aspoň jednej akcie alebo ekvivalentnej minimálnej jednotky záujmu v tomto subjekte, a to aj prostredníctvom akcií na doručiteľa alebo kontroly inými prostriedkami;
88. konštatuje, že nezákonné peniaze vložené prostredníctvom vyplatenia týchto transakcií sa transformujú na legitímne finančné prostriedky vyplývajúce z legálnych transakcií; naliehavo preto vyzýva, aby sa pravidlá boja proti praniu špinavých peňazí takisto rozšírili na trh s nehnuteľnosťami s cieľom predísť novým nezákonným javom;

89. zdôrazňuje potrebu zlepšiť presadzovanie kontrol povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi s cieľom zabezpečiť vykonávanie riadneho posudzovania rizík spojených s profilom klienta; zdôrazňuje, že povinná starostlivosť vo vzťahu ku klientovi, hoci aj externe zabezpečovaná, by mala patriť do zodpovednosti povinných subjektov; žiada, aby táto povinnosť bola jasná a aby boli možné sankcie v prípade nedbanlivosti alebo konfliktov záujmov v prípadoch zverenia výkonu činností externým subjektom; okrem toho sa domnieva, že rozsah vymedzenia povinných subjektov by sa mal rozšíriť na ostatných realitných maklérov s cieľom zabezpečiť, aby sa ustanovenia o povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi uplatňovali rovnako na regulovaných aj v súčasnosti neregulovaných aktérov; žiada o harmonizáciu povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi na úrovni EÚ, pričom sa zabezpečí jej primeraná forma s cieľom zaručiť jej súlad;
90. vyjadruje presvedčenie, že sankcie za pranie špinavých peňazí, daňové úniky a daňové podvody by mali byť prísnejšie a odrádzajúcejšie a že členské štáty by mali použiť pri vyčleňovaní zdrojov na boj proti týmto nezákonným praktikám prístup založený na riziku; v tejto súvislosti víta návrh Komisie na smernicu Európskeho parlamentu a Rady o boji proti praniu špinavých peňazí prostredníctvom trestného práva (COM(2016)0826); vyzýva členské štáty, aby zvážili možnosť zakázať či nezakázať tzv. dohodu o vine a treste v prípadoch veľmi závažných daňových podvodov; poznamenáva však, že EÚ a členské štáty by zároveň mali vytvoriť stimuly pre jednotlivé kategórie povinných subjektov s cieľom odradiť ich od zapájania sa do takýchto činností a zabezpečiť, aby im neprinášali akýkoľvek zisk; žiada členské štáty, aby preskúmali premlčacie lehoty týkajúce sa prania špinavých peňazí, aby sa zabránilo premlčaniu vyplývajúcej z nečinnosti príslušných orgánov;
91. požaduje zavedenie účinného mechanizmu monitorovania na európskej úrovni s dosahom do súvisiacich jurisdikcií, keďže partnerské preskúmania FATF a pravidelné vzájomné hodnotenia môžu byť ľahko zmarené tichým politickým alebo iným súhlasom;
92. zdôrazňuje potrebu dohody o spoločnom porozumení a vymedzení politicky exponovanej osoby na úrovni EÚ;
93. vyzýva na harmonizované vymedzenie daňových trestných činov na úrovni EÚ a na vytvorenie osobitného nástroja trestného práva, ktorý má byť prijatý podľa článku 83 ods. 2 ZFEÚ alebo nakoniec podľa článku 116 ZFEÚ, ak sa členské štáty nebudú schopné dohodnúť na odstránení podmienok narušajúcich hospodársku súťaž na vnútornom trhu; žiada harmonizáciu vymedzenia predikatívnych trestných činov v oblasti prania špinavých peňazí v rámci EÚ a zúženie výnimiek, ktoré môžu členské štáty používať na odmietnutie spolupráce a výmeny informácií; pripomína svoju pozíciu o revízii štvrtej a piatej smernice o boji proti praniu špinavých peňazí s cieľom oddeliť daňové trestné činy od požiadavky na trest odňatia slobody alebo príkaz na zadržanie;
94. vyjadruje znepokojenie nad vydaním programov občianstva pre rezidentov tretích krajín, tzv. programy zlatých víz alebo investorské programy, štátnym príslušníkom tretích krajín výmenou za finančné investície bez toho, aby bola vykonaná akákoľvek alebo riadna povinná starostlivosť vo vzťahu ku klientovi; vyzýva Komisiu, aby posúdila plnenie smernice o boji proti praniu špinavých peňazí a iných súvisiacich právnych predpisov EÚ zo strany členských štátov, keď je udelené občianstvo v rámci týchto programov;

95. vyzýva Komisiu a Radu, aby vážne vzali na vedomie ambicióznú revíziu 4. smernice o boji proti praniu špinavých peňazí (COM(2016)0450), o ktorej hlasoval Výbor Európskeho parlamentu pre hospodárske a menové veci a Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci 28. februára 2017¹ a ktorá by odstránila mnohé existujúce nedostatky a výrazne posilnila súčasné právne predpisy týkajúce sa boja proti praniu špinavých peňazí, napríklad sprísnením vymedzenia toho, kto je konečným užívateľom výhod, znemožnením vedúcim manažérom, povereným riaditeľom a ďalším splnomocneným subjektom, aby boli označení za konečných užívateľov výhod, pokiaľ nespĺnia kritériá, poskytnutím úplného verejného prístupu k registrom konečných užívateľov výhod spoločností a trustov a zavedením účinnejších sankčných mechanizmov v prípade porušenia smernice o boji proti praniu špinavých peňazí; preto naliehavo vyzýva Komisiu a Radu, aby počas prebiehajúcich rokovaní v rámci trialógu nezavrhl tento rozhodný návrh Európskeho parlamentu;
96. vyzýva na intenzívnejšie politické a regulačné zameranie sa na nové riziká súvisiace s novými technológiami a finančnými produktmi, ako sú deriváty, swapy a virtuálne meny²;
97. vyzýva Komisiu, aby posúdila možnosť využívania potenciálu nových technológií, ako sú jedinečné digitálne identity, na uľahčenie identifikácie závažných prípadov finančnej trestnej činnosti, a zároveň zabezpečila, že sa budú pri tom dodržiavať základné práva vrátane práva na ochranu súkromia;
98. vyzýva Komisiu, aby urýchlene posúdila dôsledky spojené s praním špinavých peňazí a daňovými trestnými činmi, medzi ktoré patria činnosti v oblasti elektronických hier, virtuálnych mien, kryptomien, technológií blockchain a fintech; ďalej vyzýva Komisiu, aby zvažila možné opatrenia vrátane právnych predpisov na vytvorenie regulačného rámca pre tieto činnosti s cieľom obmedziť nástroje na pranie špinavých peňazí;
99. naliehavo žiada, aby sa majetky získané trestnou činnosťou konfiškovali; s týmto cieľom vyzýva na rýchle prijatie nariadenia o vzájomnom uznávaní príkazov na zaistenie a konfiškáciu s cieľom uľahčiť cezhraničné vymáhanie majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti; zdôrazňuje, že právny nástroj navrhnutý Komisiou umožní lepšiu spoluprácu a jednoduchšie uznávanie takýchto príkazov, pri súčasnom dodržiavaní zásady subsidiarity;
100. zdôrazňuje, že je takisto potrebné uskutočniť kroky zamerané na zosúladenie národných stratégií so stratégiami európskych agentúr a orgánov ako Europol, Eurojust a OLAF; naliehavo žiada, aby sa v záujme uľahčenia tejto spolupráce odstránili právne prekážky brániace vo výmene informácií;
101. víta nedávne rozhodnutie portugalskej vlády zakázať vydávanie akcií na doručiteľa a previesť už existujúce akcie na doručiteľa na cenné papiere na meno, a naliehavo žiada Komisiu, aby predložila návrh právneho predpisu EÚ s rovnakým účinkom;
102. vyzýva na omnoho prísnejšiu kontrolu posudzovania vhodnosti a náležitosti členov radiacich orgánov a akcionárov úverových inštitúcií v EÚ; domnieva sa, že musia byť

¹ Pozri správu A8-0056/2017.

² Vypočutie pred výborom PANA s Brooke Harringtonovou a ďalšími expertmi 24. januára 2017.

ustanovené podmienky, ktoré príslušným orgánom umožnia uskutočňovanie trvalého dohľadu nad kritériami posudzovania v prípade akcionárov aj členov riadiacich orgánov, pričom v súčasnosti je udelený súhlas veľmi ťažké odvolať; okrem toho sa domnieva, že by sa mali rozšíriť časové plány a flexibilita, pokiaľ ide o oblasti námietky proti akvizíciám, najmä ak je potrebné, aby príslušné orgány uskutočňovali vlastné preverovanie informácií poskytnutých v súvislosti s udalosťami v tretích krajinách a vo vzťahu k politicky exponovaným osobám;

3.2. Finančné spravodajské jednotky (FIU)

103. domnieva sa, že harmonizáciou stavu a fungovania európskych FIU sa posilní výmena informácií; vyzýva Komisiu, aby v rámci platformy FIU spustila projekt na identifikáciu zdrojov informácií, ku ktorým majú FIU v súčasnosti prístup; vyzýva Komisiu, aby vydala usmernenia týkajúce sa toho, ako zabezpečiť väčšie zblížovanie funkcií a právomocí európskych FIU, s identifikáciou minimálneho spoločného rozsahu a obsahu finančných informácií, administratívnych informácií a informácií týkajúcich sa presadzovania práva, ktoré by FIU mali dostávať a mali mať možnosť vzájomne si vymieňať; domnieva sa, že takéto usmernenie by takisto malo zahŕňať vysvetlenia spoločného chápania strategických analytických funkcií FIU;
104. vyjadruje presvedčenie, že na to, aby boli FIU efektívne, mali by mať neobmedzený a priamy prístup ku všetkým informáciám týkajúcim sa ich funkcií od povinných subjektov a registrov; jednotky FIU by tiež mali byť schopné získať tieto informácie na základe žiadosti predloženej inou jednotkou FIU z Únie a vymieňať si s ňou informácie.
105. navrhuje, aby členské štáty pri vykonávaní smernice o boji proti praniu špinavých peňazí odstránili povinnosť FIU získať súhlas tretej strany s poskytnutím informácie inému FIU na spravodajské účely, a to v záujme podpory výmeny informácií medzi FIU; vyzýva Komisiu, aby vydala usmernenia k všeobecným ustanoveniam smernice o boji proti praniu špinavých peňazí, najmä k potrebe „spontánnej a rýchlej“ výmeny informácií s inými FIU;
106. zdôrazňuje potrebu účinnejšej komunikácie medzi relevantnými príslušnými orgánmi na vnútroštátnej úrovni, ale aj medzi FIU v rôznych členských štátoch; žiada Komisiu, aby vytvorila európsky systém referenčného porovnávania ako nástroj na normalizáciu informácií, ktoré sa majú zhromažďovať a vymieňať, a na posilnenie spolupráce medzi jednotkami FIU; to by malo zahŕňať posilnenie siete FIU.net v rámci Europolu, ale aj samotného Europolu, aby sa mu najmä umožnilo získavať informácie a štatistiky o tokoch informácií, aktivitách a výsledkoch analýz realizovaných FIU, ale aj kompetencií Eurojustu a zdrojov potrebných na riešenie problému prania špinavých peňazí a daňových únikov; ďalej žiada členské štáty, aby posilnili ľudské, finančné a technické zdroje v rámci jednotiek FIU s cieľom posilniť vyšetrovacie kapacity a schopnosť spolupráce, aby sa riadne spracovával a využíval väčší počet oznámení o podozrivých transakciách;
107. poznamenáva, že cieľ obmedzenia používania informácií, ktoré si vymieňajú FIU, by sa mal preskúmať a zjednotiť na úrovni EÚ a na globálnej úrovni, aby sa informácie mohli používať na boj proti daňovým trestným činom a na účely prípravy dôkazov;
108. trvá na tom, že vymenovanie osôb na manažérske pozície v rámci jednotiek FIU musí byť nezávislé a politicky nezaujaté, založené na odbornej kvalifikácii a proces výberu

musí byť transparentný a pod dohľadom; zdôrazňuje potrebu spoločných pravidiel nezávislosti inštitúcií zodpovedných za presadzovanie pravidiel týkajúcich sa daňových podvodov a prania špinavých peňazí, ako aj potrebu plnej nezávislosti orgánov presadzovania práva pri následných úkonoch na základe správ FIU;

109. vyzýva Komisiu, aby overila, či je táto povinnosť riadne rešpektovaná vo všetkých členských štátoch;
110. pripomína stanovisko Európskeho parlamentu k 5. smernici o boji proti praniu špinavých peňazí týkajúce sa vytvorenia európskej FIU a potreby zabezpečiť účinný a koordinovaný systém výmeny informácií, ako aj centralizované databázy; zdôrazňuje, že je potrebné podporiť jednotky FIU členských štátov, najmä v cezhraničných prípadoch;
111. kladie dôraz na skutočnosť, že príslušné orgány by nemali čakať, kým budú zaplavené rastúcim používaním digitálnych technológií daňovými poradcami a daňovníkmi; domnieva sa, že príslušné orgány by mali príslušným spôsobom zaobstarať vlastné nástroje a rozvíjať vyšetrovacie kapacity; domnieva sa, že by to mohlo poskytnúť nové príležitosti pre príslušné orgány, pokiaľ ide o opakujúcu sa otázku pridelovania zdrojov, alebo na zlepšenie spolupráce medzi nimi;

4. Sprostredkovatelia

112. vyjadruje poľutovanie nad tým, že sprostredkovatelia sú súčasne v celej EÚ regulovaní nejednotným spôsobom; žiada Radu, aby urýchlene prijala návrh Komisie o povinnej automatickej výmene informácií v oblasti daní vo vzťahu k cezhraničným schémam podliehajúcim oznámeniu (COM(2017)0335) s cieľom posilniť ohlasovacie povinnosti sprostredkovateľov; nabáda členské štáty, aby zvažili možné výhody rozšírenia pôsobnosti smernice aj na čisto vnútroštátne prípady;
113. zdôrazňuje potrebu, aby sa týmto návrhom odstránili medzery, ktoré môžu umožňovať agresívne daňové plánovanie, a to tým, že sa navrhnú nové pravidlá pre sprostredkovateľov zapojených do takýchto praktík;
114. konštatuje, že správa majetku sa vykonáva do veľkej miery neregulovaným spôsobom a že by sa mali stanoviť záväzné medzinárodné pravidlá a normy na vyrovnanie podmienok a na lepšiu reguláciu a vymedzenie tohto povolania; v tomto ohľade žiada Komisiu, aby prevzala iniciatívu na všetkých relevantných medzinárodných fórach s cieľom vytvoriť takéto normy a pravidlá;
115. uznáva, že by sa v rámci samoorganizácie a samoregulácie mal vykonávať dohľad; vyzýva Komisiu, aby posúdila potrebu cielenej činnosti EÚ vrátane možnosti vypracovania právnych predpisov, ktorými sa zabezpečí vhodný dohľad nad samoreguláciou povinných subjektov, t. j. prostredníctvom samostatného a nezávislého vnútroštátneho regulačného orgánu/orgánu dohľadu;
116. vyzýva Komisiu, aby v spolupráci s členskými štátmi a dozornými orgánmi vydala usmernenia zamerané na standardizáciu formátov oznámení povinných subjektov v záujme uľahčenia spracúvania a výmeny informácií zo strany FIU;
117. žiada reguláciu daňových sprostredkovateľov so zavedením stimulov na nezapájanie sa do daňových únikov, vyhýbaní sa daňovým povinnostiam a ochrany konečných

užívateľov výhod;

118. žiada, aby v prípade sprostredkovateľa so sídlom mimo územia EÚ príslušný daňovník predkladal svoje potenciálne agresívne schémy daňového plánovania priamo, pred ich realizáciou, daňovým orgánom svojej krajiny, aby tie mohli reagovať na daňové riziká a prijať vhodné opatrenia;
119. domnieva sa, že prísnejšie pravidlá týkajúce sa úlohy sprostredkovateľov by prospeli tomuto odvetviu ako celku, keďže úprimní sprostredkovatelia už nebudú znevýhodnení nekalou konkurenciou a oddelí sa tak zrno od pliev;
120. žiada efektívnejšie, odrádzajúcejšie a primeranejšie sankcie na úrovni EÚ aj členských štátov voči bankám a sprostredkovateľom, ktorí sa vedome, zámerne a systematicky zapájali do nezákonných daňových systémov alebo do systémov prania špinavých peňazí; zdôrazňuje, že by sankcie mali byť namierené na samotné spoločnosti, ako aj na zamestnancov manažmentu a členov predstavenstiev zodpovedných za tieto systémy; zdôrazňuje, že rozhodujúce sú aj citeľné finančné postihy a domnieva sa, že využívanie režimu verejného pranieho by mohlo odradiť sprostredkovateľov od obchádzania ich povinností a nabádať ich k dodržiavaniu predpisov;
121. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili, aby tie odvetvia, ktoré sú najviac vystavené rizikám vyplývajúcim z netransparentných vlastníckych schém (označené v Komisiou uskutočnenom posúdení rizík prania špinavých peňazí), podliehali skutočnému monitoringu a dozoru; vyzýva členské štáty, aby poskytovali usmernenia týkajúce sa rizikových faktorov vyplývajúcich z transakcií zahŕňajúcich daňových poradcov, auditorov, externých účtovníkov, notárov a iných nezávislých právnych odborníkov;
122. žiada dôslednejšie presadzovanie pravidiel súvisiacich s práním špinavých peňazí, vyhýbaním sa daňovým povinnostiam a daňovými únikmi a žiada tiež, aby mali odrádzajúci účinok tým, že sa zvýši ich verejná viditeľnosť, najmä prostredníctvom kvalitnejších zverejňovaných štatistík o opatreniach na presadzovanie práva v súvislosti s profesionálnymi poradcami v oblasti daní a prania špinavých peňazí;
123. zdôrazňuje potrebu lepšej kontroly, dohľadu a koordinácie v rámci vnútroštátnych systémov certifikácie sprostredkovateľov ako daňových odborníkov v EÚ; žiada členské štáty, aby zaviedli možnosť odňať sprostredkovateľom licenciu, ak sa preukáže, že aktívne podporujú alebo umožňujú cezhraničné daňové úniky, nezákonné daňové plánovanie alebo pranie špinavých peňazí;
124. vyzýva Komisiu, aby posúdila, či príslušné orgány v členských štátoch dodržiavajú postupy udeľovania licencií sprostredkovateľom, ktoré už sú v práve Únie uvedené, napr. vo štvrtej smernici o kapitálových požiadavkách;
125. žiada, aby právnická profesia prispôsobila, resp. zlepšila metodiku tak, aby zásada práv klienta a právneho zástupcu nebránila riadnemu oznamovaniu podozrivých transakcií či iných potenciálne nezákonných činností bez toho, aby tým boli dotknuté práva zaručené Chartou základných práv Európskej únie a všeobecné zásady trestného práva;
126. vyzýva členské štáty, aby zaviedli opatrenia, ktoré by sprostredkovateľov so sídlom v EÚ odrádzali od pôsobenia v jurisdikciách zahrnutých do zoznamu EÚ, v ktorom sú uvedené nespôlpracujúce daňové jurisdikcie, a do zoznamu EÚ, v ktorom sú uvedené

krajiny so strategickými nedostatkami v režimoch boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, napríklad tak, že by boli vylúčení z výziev na predkladanie návrhov v rámci verejného obstarávania; ďalej vyzýva Komisiu, aby vykonala posúdenie vplyvu, pokiaľ ide o možnosť zakázať sprostredkovateľom so sídlom v EÚ pôsobiť v jurisdikciách zahrnutých do zoznamu EÚ, v ktorom sú uvedené nespolupracujúce daňové jurisdikcie, a do zoznamu EÚ, v ktorom sú uvedené krajiny so strategickými nedostatkami v režimoch boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

127. zdôrazňuje, že s cieľom posilniť medzinárodnú spoluprácu by sa požiadavky týkajúce sa auditov a účtovníctva mali koordinovať na svetovej úrovni, aby sa firmy poskytujúce účtovníctvo a audity odrádzali od toho, aby vytvárali nezákonné daňové štruktúry; v tejto súvislosti sa domnieva, že za jeden z účinných nástrojov by sa malo považovať uplatňovanie medzinárodných účtovných štandardov;

4.1. Banky

128. nabáda všetky členské štáty, aby tak, ako sa odporúča vo štvrtej smernici o boji proti praniu špinavých peňazí, zaviedli systémy registrov bankových účtov alebo systémy elektronického získavania údajov, ktoré by jednotkám FIU a príslušným orgánom poskytl prístup k informáciám o bankových účtoch; odporúča preskúmanie zavedenia štandardizácie a prepojenia vnútroštátnych registrov bankových účtov, ktorý bude obsahovať všetky účty prepojené s právnickými alebo fyzickými osobami s cieľom jednoduchého prístupu pre príslušné orgány a FIU;
129. odporúča, aby sa v takomto registri účtov zaznamenávali a zverejňovali štatistiky týkajúce sa transakcií s daňovými rajmi a rizikovými krajinami a aby sa v ňom informácie rozčleňovali na transakcie medzi spriaznenými osobami a nespriaznenými osobami, a podľa členského štátu;
130. berie na vedomie zistenie, že banky boli zapojené do štyroch rozsiahlych činností, najmä do poskytovania a spravovania offshore štruktúr, poskytovania bankových účtov offshore subjektom, poskytovania iných finančných produktov a korešpondenčného bankovníctva¹; zdôrazňuje význam sprehľadnenia a sprísnenia právnych predpisov o korešpondenčnom bankovníctve, pokiaľ ide o prevody prostriedkov do daňových rajov a nespolupracujúcich jurisdikcií, s povinnosťou ukončiť činnosť v prípade neposkytnutia informácií o skutočnom vlastníkovi;
131. vyzýva na prísne a dôsledné uplatňovanie účinných sankcií voči bankám a na ustanovenie toho, aby sa finančným inštitúciám, pri ktorých sa preukáže, že sa podieľajú na podpore alebo uľahčovaní prania špinavých peňazí, daňových únikov alebo agresívneho daňového plánovania, pozastavila alebo zrušila banková licencia;
132. zdôrazňuje význam lepšej koordinácie medzi ústrediami a pobočkami bánk v rámci EÚ a s tretími krajinami pre zabezpečenie plného súladu s internými kódexmi správania a právnymi predpismi o boji proti praniu špinavých peňazí;

¹ *Panama Papers: Breaking the Story of How the World's Rich and Powerful Hide their Money* (Panamské dokumenty: prelomový príbeh o tom, ako svetoví boháči a mocní skrývajú svoje peniaze), Obermayer and Obermaier, 2016.

133. zdôrazňuje, že kontroly vnútroštátneho bankového dohľadu by mali mať takú úroveň systematických a náhodných kontrol, aby sa zabezpečilo plnohodnotné vykonávanie pravidiel boja proti praniu špinavých peňazí vo všetkých bankách;
134. žiada väčšie právomoci pre Európsku centrálnu banku (ECB) a Európsky orgán pre bankovníctvo, aby mohli vykonávať pravidelné kontroly súladu (ohlásené i neohlásené) v celom bankovom sektore EÚ namiesto súčasného systému kontrol vykonávaných len pri vyšetrovaní alebo uverejnení konkrétnych prípadov;
135. požaduje analýzu uskutočniteľnosti poverenia dozorného orgánu výkonom bankového prieskumu v prípade, ak nie je známe meno držiteľa účtu;
136. víta existujúcu analýzu rizík a zraniteľných miest finančného systému EÚ; zdôrazňuje význam identifikácie nových technológií a finančných produktov, ktoré by sa mohli potenciálne využívať ako nástroje na pranie špinavých peňazí; žiada, aby sa na základe tejto analýzy do všetkých nových návrhov týkajúcich sa takýchto nových technológií vrátane finančných zahrnuli ustanovenia proti praniu špinavých peňazí;
137. vyzýva na vytvorenie bankovej prísahy podľa holandského vzoru, a to vo forme dobrovoľného záväzku tohto odvetvia nerokovať s daňovými rajmi;

4.2. Právnicki

138. poukazuje na to, že služobné tajomstvo sa nemôže používať na účely ochrany, zatajovania nezákonných postupov alebo porušovania ducha zákona; naliehavo žiada, aby povinnosť advokáta zachovávať mlčanlivosť nebránila riadnemu oznamovaniu podozrivých transakcií či iných potenciálne nezákonných činností bez toho, aby boli dotknuté práva zaručené Chartou základných práv Európskej únie a všeobecné zásady trestného práva; vyzýva členské štáty, aby vydali pre právnych odborníkov pokyny k výkladu a uplatňovaniu povinnosti advokáta zachovávať mlčanlivosť a aby zaviedli jasnú demarkačnú líniu medzi tradičným právnym poradenstvom a právnikmi pôsobiacimi ako finančné subjekty;
139. zdôrazňuje, že právnik vykonávajúci činnosť v oblasti presahujúcej jeho konkrétnu úlohu obhajcu alebo právneho zástupcu či poradcu môže byť za určitých okolností spojených so zachovávaním verejného poriadku vystavený povinnosti oznámiť príslušným orgánom niektoré informácie, o ktorých vie;
140. zdôrazňuje, že právnicki, ktorí poskytujú poradenstvo klientom, by mali niest' spoločnú právnu zodpovednosť v prípade navrhovania trestne postihnutel'ného plánu vyhýbania sa daňovým povinnostiam a programov agresívneho daňového plánovania alebo systémov prania špinavých peňazí; poukazuje na to, že keď sa zúčastňujú na podvode, musia systematicky podliehať jednak trestným sankciám a jednak disciplinárnym opatreniam;

4.3. Účtovníctvo

141. zdôrazňuje, že s cieľom posilniť medzinárodnú spoluprácu by sa požiadavky týkajúce sa auditov a účtovníctva mali lepšie koordinovať na svetovej úrovni pri súčasnom rešpektovaní európskych noriem v oblasti demokratickej legitimacy, transparentnosti, zodpovednosti a integrity, aby sa firmy poskytujúce účtovníctvo a audity, ako aj individuálni poradcovia, odrádzali od vytvárania štruktúr daňových únikov, agresívneho

daňového plánovania či štruktúr prania špinavých peňazí; vyzýva na riadne uplatňovanie nedávno prijatého balíka predpisov o audite¹ a Výboru európskych orgánov pre dohľad nad výkonom auditu (CEAOB) ako nového rámca pre spoluprácu medzi vnútroštátnymi orgánmi dohľadu nad auditom na úrovni EÚ v záujme posilnenia dohľadu nad auditom v celej EÚ; v tejto súvislosti sa domnieva, že za jeden z účinných nástrojov dodržiavania noriem EÚ v oblasti transparentnosti a zodpovednosti by sa malo považovať uplatňovanie medzinárodných účtovných štandardov;

142. konštatuje, že vymedzenie kontroly potrebnej na vytvorenie skupiny podnikov, ktoré v súčasnosti platí v EÚ, by sa malo uplatňovať na účtovnícke firmy, ktoré sú členmi siete firiem spojených právne vymáhateľnými zmluvnými dohodami zabezpečujúcimi spoločný názov alebo marketing, profesijné normy, klientov, podporné služby, financie alebo poistenie hmotnej zodpovednosti pri výkone povolania, ako sa predpokladá v smernici 2013/34/EÚ² o ročných účtovných závierkach;
143. vyzýva Komisiu, aby predložila legislatívny návrh týkajúci sa oddelenia účtovných firiem a poskytovateľov finančných alebo daňových služieb, ako aj všetkých poradenských služieb, vrátane európskeho režimu nekompatibility v prípade daňových poradcov, aby sa im zabránilo v možnosti poskytovať poradenstvo príjmovým orgánom verejných financií aj daňovníkom a aby sa zabránilo ďalším konfliktom záujmov;

4.4. Trusty a fiduciárne spoločnosti a podobné právne konštrukcie

144. dôrazne odsudzuje zneužívanie trustov, fiduciárnych spoločností a podobných právnych konštrukcií ako nástrojov na pranie špinavých peňazí; žiada preto jasné pravidlá, ktorými sa uľahčí jasná identifikácia konečných užívateľov výhod, vrátane povinnosti trustov existovať v písomnej forme a ich povinnej registrácie v členskom štáte, kde bol trust vytvorený, kde sa spravuje alebo kde pôsobí;
145. žiada štandardizované, pravidelne aktualizované, verejne prístupné a vzájomne prepojené registre konečných užívateľov výhod na úrovni EÚ, a to od všetkých zúčastnených strán v komerčných a nekomerčných trustoch, fiduciárnych spoločnostiach, nadáciách a podobných právnych konštrukciách, ktoré budú tvoriť základ celosvetového registra;
146. zdôrazňuje, že register trustov EÚ by mal obsahovať:
 - a) správcov vrátane ich mien a adries a mená a adresy všetkých tých, na koho pokyny konajú;

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/56/EÚ zo 16. apríla 2014, ktorou sa mení smernica 2006/43/ES o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok (Ú. v. EÚ L 158, 27.5.2014, s. 196) a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 537/2014 zo 16. apríla 2014 o osobitných požiadavkách týkajúcich sa štatutárneho auditu subjektov verejného záujmu a zrušení rozhodnutia Komisie 2005/909/ES (Ú. v. EÚ L 158, 27.5.2014, s. 77).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

- b) zriaďovací akt (trust deed);
- c) všetky zoznamy poverení (letters of wishes);
- d) meno a adresu zriaďovateľa (settlor);
- e) meno akéhokoľvek vykonávateľa (enforcer) a jemu určené inštrukcie;
- f) ročnú účtovnú závierku trustu;
- g) podrobnosti o všetkých prostriedkoch prerozdelených trustom s menami a adresami všetkých požívateľov výhod;
- h) poverených sprostredkovateľov (nominee intermediaries) vrátane ich mien a adries;

147. vyzýva Komisiu, aby posúdila, do akej miery sa slobodné prístavy (tzv. freeporty) a udeľovanie licencií plavidlám môžu zneužívať na účely daňového úniku, a ak je to vhodné, aby predložila vhodný návrh na zmiernenie takýchto rizík;

5. Rozmer tretích krajín

148. zdôrazňuje, že v dôsledku ich medzinárodného charakteru zdaňovania a prania špinavých peňazí je potrebné zlepšiť pod záštitou OSN svetovú spoluprácu v tejto oblasti; zdôrazňuje, že len koordinované celosvetové reakcie založené na spolupráci prinesú účinné riešenia, a žiada, aby EÚ bola hnacou silou práce na spravodlivom celosvetovom daňovom systéme; zdôrazňuje, že akékoľvek kroky EÚ na medzinárodnej úrovni budú účinné a dôveryhodné len vtedy, ak žiadny európsky členský štát ani zámorská krajina či územie nebude pôsobiť ako korporatívny daňový raj alebo netransparentná jurisdikcia;
149. so znepokojením berie na vedomie vysokú koreláciu medzi počtom schránkových spoločností a daňovými predpismi a niektorými daňovými jurisdikciami a členskými štátmi EÚ; víta automatickú výmenu informácií medzi členskými štátmi EÚ o ich záväzných daňových stanoviskách; vyjadruje však znepokojenie nad tým, že niektoré členské štáty alebo niektoré z ich území „daňových rajov“ vydávajú „ústne záväzné daňové rozhodnutia“ s cieľom obísť túto povinnosť; vyzýva Komisiu, aby túto prax ďalej prešetrila;
150. zdôrazňuje, že EÚ by mala opätovne prerokovať svoje obchodné, hospodárske a ostatné príslušné dvojstranné dohody so Švajčiarskom s cieľom zosúladiť ich s politikou boja proti daňovým podvodom v EÚ, právnymi predpismi boja proti praniu špinavých peňazí a právnymi predpismi o financovaní terorizmu, aby sa tak odstránili vážne nedostatky v švajčiarskom systéme dohľadu, ktoré umožňujú zachovanie politiky vnútorného bankového tajomstva, celosvetové vytváranie štruktúr, ktoré sú daňovými rajmi, daňové podvody, daňové úniky, ktoré nie sú trestným činom, slabý dohľad, neprimeranú samoreguláciu povinných subjektov a agresívne stíhanie a zastrešovanie oznamovateľov;
151. zdôrazňuje, že EÚ by mala pri rokovaní o daňových dohodách s tretími krajinami vystupovať jednohlasne prostredníctvom Komisie a nemalo by sa pokračovať v praxi dvojstranných rokovaní, ktoré nevedú k optimálnym výsledkom; domnieva sa, že EÚ by

mala zaujať rovnaký prístup aj pri rokovaní o budúcich dohodách o voľnom obchode, partnerstve a spolupráci a zaradiť do nich doložky o dobrej správe v daňových záležitostiach, požiadavky na transparentnosť a tiež ustanovenia proti praniu špinavých peňazí;

152. zdôrazňuje, že je dôležité posilniť ustanovenia o boji proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam v rámci spoločného konsolidovaného základu dane z príjmov právnických osôb (CCCTB), aby sa odstránilo transferové oceňovanie v jurisdikciách tretích krajín, čo vedie k obmedzeniu zdaniteľného základu spoločností v Únii;
153. domnieva sa predovšetkým, že pri rokovaní o budúcich obchodných dohodách a dohodách o partnerstve a pri revízii existujúcich dohôd by sa mala začleniť záväzná doložka o daňovej podmienenosti vrátane dodržiavania medzinárodných noriem akčného plánu BEPS OECD a odporúčaní FATF;
154. požaduje, aby kapitoly budúcich obchodných dohôd a dohôd o partnerstve venované investíciám a finančným službám boli dojednávané na základe zásady pozitívneho zoznamu, aby z uľahčenia a liberalizácie dohody medzi EÚ a dotknutou treťou stranou mali prospech len reálne hospodárstvo, domácnosti a finančné odvetvia potrebné pre obchodný rozvoj;
155. vyzýva na dôrazné opatrenia na presadzovanie všetkých medzinárodných dohôd o výmene informácií medzi daňovými orgánmi s cieľom zaistiť ich riadne plnenie všetkými jurisdikciami a uplatňovanie efektívnych, odrádzajúcich a primeraných automatických postupov ukladania sankcií v prípade neplnenia týchto dohôd;
156. zdôrazňuje význam plnej skutočnej reciprocity v rámci dohody o zákone o dodržiavaní daňových predpisov v prípade zahraničných účtov (FATCA) a ďalších podobných dohôd;
157. vyzýva príslušné členské štáty, aby využili príležitosť vyplývajúcu z ich priamych vzťahov s príslušnými krajinami a prijali potrebné opatrenia s cieľom vyvíjať tlak na zámorské krajiny a územia (ZKÚ)¹ a najvzdialenejšie regióny², ktoré nedodržiavajú medzinárodné normy v oblasti daňovej spolupráce, transparentnosti a boja proti praniu špinavých peňazí; domnieva sa, že na týchto územiach by sa mala efektívne presadzovať povinnosť transparentnosti a primeranej starostlivosti vyžadovaná EÚ;
158. zdôrazňuje, že je dôležité jasne vymedziť pojmy „jurisdikcia v daňovom raji“, „zámorské krajiny“ a „najvzdialenejší región“, pretože každý z týchto pojmov sa vzťahuje na rôzne právne systémy, postupy a režimy; zdôrazňuje, že je potrebné bojovať proti všetkým formám daňových podvodov a daňových únikov bez ohľadu na to, kde k nim dochádza; konštatuje, že súčasné režimy v najvzdialenejších regiónoch

¹ Grónsko, Nová Kaledónia a závislé územia, Francúzska Polynézia, francúzske južné a antarktické územia, ostrovy Wallis a Futuna, Mayotte, Saint Pierre a Miquelon, Aruba, Holandské Antily (Bonaire, Curacao, Saba, Sint Eustatius, Sint Maarten), Anguilla, Kajmanie ostrovy, Falklandské ostrovy, Južná Georgia a Južné Sandwichove ostrovy, Montserrat, Pitcairnove ostrovy, Svätá Helena a závislé územia, Britské antarktické územie, Britské indickooceánske územie, Ostrovy Turks a Caicos, Britské Panenské ostrovy a Bermudy.

² Najvzdialenejšie regióny: Kanárske ostrovy, Réunion, Francúzska Guyana, Martinik, Guadeloupe, Mayotte, Svätý Martin, Azorské ostrovy a Madeira.

uplatňujú právne predpisy Únie a sú v súlade s normami Únie a medzinárodnými normami, s ich osobitným postavením stanoveným v článku 349 ZFEÚ a potvrdeným rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie vo veci č. C132/14¹;

159. domnieva sa, že právne predpisy v oblasti ochrany súkromia a ochrany údajov sa nemôžu zneužívať na to, aby chránili tých, ktorí sú zapojení do nekalej činnosti, pred plnou účinnosťou práva;
160. žiada zvolanie svetového samitu o boji proti praniu špinavých peňazí, daňovým podvodom a daňovým únikom s cieľom skončiť s utajovaním informácií vo finančnom sektore, posilniť medzinárodnú spoluprácu a prinútiť tretie krajiny, a najmä ich finančné centrá, aby dodržiavali celosvetové normy, a žiada Komisiu, aby tento samit usporiadala;
161. vyzýva Komisiu, aby vypracovala hodnotenie celkového vzťahu medzi nákladmi a prínosmi a možného vplyvu vysokej miery zdaňovania na repatriáciu kapitálu z tretích krajín s nízkym zdanením; vyzýva Komisiu a Radu, aby vyhodnotili daňové pravidlá týkajúce sa odložených platieb dane v Spojených štátoch a prípadnú daňovú amnestiu oznámenú novou vládou a prípadné oslabenie medzinárodnej spolupráce;
162. zdôrazňuje význam lepšej obojstrannej výmeny informácií medzi tretími krajinami a jednotkami FIU EÚ;
163. pripomína, že množstvo pomoci určenej na podporu domácej mobilizácie zdrojov je ešte stále nízke, a naliehavo žiada Komisiu, aby podporovala rozvojové krajiny v boji proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a aby zvýšila finančnú a technickú pomoc poskytovanú ich orgánom daňovej správy, v súlade so záväzkami uvedenými v akčnom programe z Addis Abeby;

Rozvojové krajiny

164. vyzýva EÚ, aby zohľadnila osobitné právne črty a zodpovedajúce slabé stránky rozvojových krajín, napríklad nedostatok kapacít, ktoré majú k dispozícii orgány poverené úlohou boja proti daňovým podvodom, daňovým únikom a praniu špinavých peňazí; zdôrazňuje potrebu primeraných prechodných období pre tie rozvojové krajiny, ktoré nemajú kapacitu na zhromažďovanie, riadenie a výmenu požadovaných informácií v rámci automatickej výmeny informácií;
165. zdôrazňuje, že by sa pri výbere krokov a politík zameraných na boj proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam mala na vnútroštátnej, európskej a medzinárodnej úrovni venovať osobitná pozornosť situácii rozvojových krajín a predovšetkým najmenej rozvinutých krajín, ktoré sú zvyčajne najviac postihnuté vyhýbaním sa daňovým povinnostiam zo strany podnikov a majú veľmi úzke daňové základne a nízky pomer daní k HDP; zdôrazňuje, že tieto kroky a politiky by mali prispievať ku generovaniu verejných príjmov zodpovedajúcich pridanej hodnote generovanej na ich území, aby sa dotknutým krajinám umožnilo primerane financovať svoje rozvojové stratégie;
166. žiada Komisiu, aby sa spolu s Africkou úniou (AÚ) usilovala zabezpečiť, aby boli v dohovore Africkej únie o predchádzaní korupcii a boji proti nej zdôraznené opatrenia

¹ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/HTML/?uri=CELEX:62014CJ0132&from=SK>

v oblasti boja proti nezákonným finančným tokom;

167. žiada EÚ a jej členské štáty, aby v tejto oblasti posilnili súdržnosť politík v záujme rozvoja, a opakuje svoju výzvu, aby sa vykonala analýza presahov národných daňových politík a daňových politík EÚ v záujme posúdenia ich vplyvu na rozvojové krajiny, pokiaľ ide o dohodnuté daňové zmluvy a dohody o hospodárskom partnerstve;
168. vyzýva členské štáty, aby náležite zabezpečili spravodlivé zaobchádzanie s rozvojovými krajinami pri rokovaní o daňových zmluvách, pričom sa vezme do úvahy ich konkrétna situácia a zabezpečí spravodlivé rozdelenie daňových práv medzi krajiny zdroja príjmu a krajiny pobytu; v tomto smere vyzýva na dodržiavanie modelového daňového dohovoru OSN a na zabezpečenie transparentnosti v súvislosti s rokovaniami o zmluvách;
169. žiada, aby sa v boji proti korupcii a utajovaniu informácií, ktoré umožňuje nezákonné finančné toky, venovala väčšia medzinárodná podpora rozvojovým krajinám; zdôrazňuje, že boj proti nezákonným finančným tokom si vyžaduje úzku medzinárodnú spoluprácu a koordinovanú činnosť rozvinutých a rozvojových krajín v partnerstve so súkromným sektorom a občianskou spoločnosťou; zdôrazňuje potrebu podieľať sa na posilňovaní kapacít daňovej správy a na prenose znalostí do partnerských krajín;
170. žiada, aby bola verejná rozvojová pomoc vo väčšej miere zameraná na zavedenie primeraného regulačného rámca a na posilňovanie daňovej správy a inštitúcií poverených bojom proti nezákonným finančným tokom; žiada, aby sa táto pomoc uskutočňovala prostredníctvom technických odborných znalostí týkajúcich sa riadenia zdrojov, finančných informácií a protikorupčných predpisov;
171. vyjadruje poľutovanie nad tým, že súčasný daňový výbor OECD nie je dostatočne inkluzívny; pripomína svoju pozíciu¹ k zriadeniu globálneho orgánu v rámci OSN, ktorý bude dobre vybavený a bude mať dostatočné dodatočné zdroje na to, aby mohol zabezpečiť, aby sa všetky krajiny mohli rovnocenne zúčastňovať na tvorbe a reforme globálnych daňových politík;
172. vyjadruje poľutovanie nad tým, že aby rozvojové krajiny neboli označené za nespolupracujúce jurisdikcie, musia zaplatiť, aby boli považované za účastníka Globálneho fóra OECD o transparentnosti a výmene informácií na daňové účely, v ktorom sú krajiny podrobené hodnoteniu svojich praktík so zreteľom na referenčné hodnoty, do tvorby ktorých neboli plne zapojené;
173. zdôrazňuje zásadnú úlohu regionálnych organizácií a regionálnej spolupráce pri uskutočňovaní cezhraničných daňových auditov, pričom je nutné rešpektovať uplatňovanie zásad subsidiarity a komplementárnosti; vyzýva na spoločné vypracovanie modelového dohovoru zameraného na zabránenie dvojitému zdaneniu, a teda zneužívaniu; pripomína, že spolupráca a výmena informácií medzi rôznymi spravodajskými službami má v tomto smere zásadný význam;
174. pripomína, že daňové raje drancujú svetové prírodné zdroje, najmä zdroje rozvojových krajín; žiada, aby EÚ podporovala rozvojové krajiny v ich boji proti korupcii, trestnej

¹ Uznesenie Európskeho parlamentu zo 6. júla 2016 o daňových rozhodnutiach a ďalších opatreniach podobného charakteru alebo účinku (Priaté texty, P8_TA(2016)0310).

činnosti, daňovým podvodom a praniu špinavých peňazí; žiada Komisiu, aby týmto krajinám prostredníctvom spolupráce a výmeny informácií pomáhala bojovať proti narúšaniu základu dane a prenosu ziskov do daňových rajov a do bánk uplatňujúcich bankové tajomstvo; zdôrazňuje, že všetky tieto krajiny musia dodržiavať spoločné svetové normy týkajúce sa automatickej výmeny informácií o bankových účtoch;

175. vyzýva Komisiu, aby do budúcej dohody o vzťahoch medzi EÚ a krajinami AKT na obdobie po roku 2020 začlenila ustanovenia týkajúce sa boja proti vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam, daňovým podvodom a praniu špinavých peňazí;
176. žiada Komisiu, aby bezodkladne ustanovila dodatočné opatrenia na posilnenie právnych predpisov EÚ v oblasti nerastných surovín z konfliktných oblastí; zdôrazňuje, že týmito opatreniami sa musí zaviesť integrovaný prístup zameraný na posilnenie trvalého dialógu s krajinami s nerastným bohatstvom, a tým podporiť medzinárodné normy v oblasti náležitej starostlivosti a transparentnosti, ako sú vymedzené v usmernení OECD;
177. domnieva sa, že medzinárodné spoločenstvo vrátane parlamentov musí prijať všetky potrebné opatrenia na zavedenie efektívnych a transparentných daňových a obchodných politík; požaduje väčšiu jednotu a koordinovanosť krokov, ktoré na medzinárodnej úrovni uskutočňujú OECD, skupina G20, skupina G8, skupina G77, AÚ, Svetová banka, Medzinárodný menový fond (MMF) a Ázijská rozvojová banka;

6. Oznamovatelia

178. vyjadruje obavy, že trestné stíhanie oznamovateľov s cieľom zachovať utajené informácie môže odrádzať od oznamovania nesprávnych postupov; zdôrazňuje, že ochrana by mala byť navrhnutá tak, aby chránila tých, ktorí konajú vo verejnom záujme, a aby zabránila umlčaniu oznamovateľov, pričom sa zohľadnia aj zákonné práva spoločností;
179. vyzýva Komisiu, aby čo najskôr dokončila dôkladné posúdenie možného právneho základu pre ďalšie opatrenia na úrovni EÚ a aby prípadne predložila komplexné právne predpisy týkajúce sa verejného i súkromného sektora vrátane nástrojov na podporu oznamovateľov, ktoré im pomôžu čo najskôr zaistiť účinnú ochranu a primeranú finančnú pomoc; zastáva názor, že oznamovatelia by mali mať možnosť anonymne nahlasovať protispoločenskú činnosť alebo podávať sťažnosti prioritne cez interné oznamovacie mechanizmy dotknutej organizácie alebo príslušným orgánom a navyše by mali byť chránení bez ohľadu na to, aký oznamovací kanál si zvolia;
180. odporúča, aby Komisia preštudovala najlepšie postupy z programov na ochranu oznamovateľov, ktoré už existujú v iných krajinách vo svete, a uskutočnila verejné konzultácie na zistenie pohľadu zainteresovaných subjektov na oznamovacie mechanizmy;
181. zdôrazňuje úlohu investigatívnej žurnalistiky a vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, aby jej návrh poskytoval investigatívnym novinárom rovnakú ochranu ako oznamovateľom;
182. domnieva sa, že by sa zamestnávateľia mali nabádať k tomu, aby zavádzali interné oznamovacie postupy, a že by v každej organizácii mala byť jedna osoba zodpovedná za zhromažďovanie oznámení; domnieva sa, že zástupcovia pracovníkov by mali byť

zapojení do menovania tejto zodpovednej osoby; odporúča, aby inštitúcie EÚ išli príkladom a urýchlene zaviedli interné rámce na ochranu oznamovateľov;

183. zdôrazňuje význam zvyšovania informovanosti medzi zamestnancami a inými osobami o pozitívnej úlohe oznamovateľov a o právnych rámcoch týkajúcich sa oznamovania, ktoré už existujú; vyzýva členské štáty, aby uskutočňovali kampane na zvýšenie informovanosti; domnieva sa, že je potrebné zaviesť opatrenia na ochranu pred akýmikoľvek odvetnými a destabilizačnými praktikami namierenými proti oznamovateľom, ako aj plnohodnotnú náhradu škôd, ktoré oznamovatelia utrpeli;
184. vyzýva Komisiu, aby vyvinula nástroje zamerané na poskytovanie ochrany pred neodôvodnenou právnou perzekúciou, hospodárskymi sankciami a diskrimináciou oznamovateľov, a vyzýva v tomto smere na vytvorenie všeobecného fondu, financovaného čiastočne zo získaných peňazí alebo z príjmov z pokút, na poskytovanie primeranej finančnej podpory oznamovateľom, ktorých živobytie je v dôsledku zverejnenia relevantných skutočností ohrozené;

7. Medziinštitucionálna spolupráca

7.1. Spolupráca s Vyšetrovacím výborom pre pranie špinavých peňazí, vyhýbanie sa daňovým povinnostiam a daňové úniky (PANA)

185. opakovane zdôrazňuje význam dodržiavania zásady lojálnej spolupráce medzi inštitúciami EÚ;
186. domnieva sa, že by sa mala posilniť výmena informácií medzi inštitúciami EÚ, najmä pokiaľ ide o poskytovanie príslušných informácií, ktoré sa majú sprístupniť vyšetrovacím výborom;
187. vyjadruje poľutovanie nad tým, že Rada, jej skupina pre kódex správania (zdaňovanie podnikov) a niektoré členské štáty nepreukázali veľkú snahu v reakcii na žiadosti výboru PANA o spoluprácu; domnieva sa, že aby bolo možné spojiť sily a dosiahnuť lepšie výsledky, bude veľmi dôležitý väčší záväzok zo strany členských štátov; vyjadruje odhodlanie monitorovať činnosť a pokrok skupiny pre kódex správania (zdaňovanie podnikov) prostredníctvom pravidelných vypočutí; vyzýva Komisiu, aby do polovice roka 2018 predložila legislatívny návrh podľa článku 116 ZFEÚ, ak členské štáty dovedy neprijmú reformu mandátu skupiny pre kódex správania;
188. vyjadruje námietky voči skutočnosti, že aj dokumenty, ktoré sú medzičasom verejne prístupné, boli jeho vyšetrovaciemu výboru sprístupnené len čiastočne;
189. pripomína, že Rada ECOFIN vyzvala v decembri 2015 pracovnú skupinu na vysokej úrovni pre zdaňovanie, aby dospela k záveru o potrebe zlepšenia metód celkového riadenia, transparentnosti a pracovných metód a aby počas holandského predsedníctva dokončila reformu skupiny pre kódex správania; pripomína, že v marci 2016 Rada ECOFIN vyzvala pracovnú skupinu na vysokej úrovni, aby preskúmala nové riadenie, transparentnosť a pracovné metódy týkajúce sa najmä účinnosti rozhodovacieho procesu, a to aj vo vzťahu k používaniu pravidla širokého konsenzu v roku 2017; so záujmom očakáva výsledky tohto úsilia;

7.2. Vyšetrovacie právomoci Európskeho parlamentu

190. zdôrazňuje, že súčasný právny rámec činnosti vyšetrovacích výborov Európskeho parlamentu je už zastaraný a nezabezpečuje potrebné podmienky, v ktorých by sa mohlo vyšetrovacie právo Európskeho parlamentu účinne uplatňovať;
191. zdôrazňuje, že nedostatočné právomoci a obmedzený prístup k dokumentom výrazne prekážajú v činnosti vyšetrovania a zdržujú ju vzhľadom na dočasnú povahu vyšetrovania a znemožňujú plné posúdenie údajných porušení práva EÚ;
192. konštatuje, že niekoľkým vyšetrovacím výborom a osobitným výborom z nedávneho obdobia (vrátane výboru PANA) Komisia a Rada v niektorých prípadoch neboli schopné dodať požadované dokumenty a v iných prípadoch požadované dokumenty dodali až po dlhom meškaní; vyzýva na zavedenie mechanizmu zodpovednosti na zabezpečenie okamžitého a zaručeného postúpenia dokumentov Európskemu parlamentu, ktoré vyšetrovací výbor alebo osobitný výbor požaduje a ku ktorým má právo prístupu;
193. domnieva sa, že právo na vyšetrovanie je dôležitá právomoc Európskeho parlamentu; žiada inštitúcie EÚ, aby posilnili vyšetrovacie práva Európskeho parlamentu v súlade s článkom 226 zmluvy; pevne zastáva názor, že pre riadne fungovanie parlamentných vyšetrovacích výborov je veľmi dôležitá možnosť predvolávať potrebné osoby a mať prístup k relevantným dokumentom;
194. zdôrazňuje, že na vykonávanie demokratickej kontroly nad exekutívou je zásadne dôležité, aby mal Európsky parlament vyšetrovacie právomoci zodpovedajúce vyšetrovacím právomociam národných parlamentov EÚ; domnieva sa, že na vykonávanie tejto úlohy demokratického dohľadu musí mať Európsky parlament právomoc predvolať svedkov a vynútiť si, aby predstúpili, ako aj nariadiť predloženie dokumentov; domnieva sa, že v záujme vykonávania týchto práv sa musia členské štáty dohodnúť na uplatňovaní sankcií voči jednotlivcom za nedostavenie sa alebo za nepredloženie dokumentov v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou činnosti vyšetrovacích výborov vnútroštátnych parlamentov; opakuje, že podporuje pozíciu načrtnutú vo svojom návrhu na túto tému z roku 2012¹;
195. vyjadruje odhodlanie vytvoriť stály vyšetrovací výbor podľa vzoru Kongresu USA;
196. vyzýva politické skupiny Európskeho parlamentu, aby počas tohto volebného obdobia rozhodli o zriadení dočasného osobitného výboru, ktorý by nadviazal na prácu výboru PANA, a aby vyšetrili nedávne odhalenia v rámci Paradise Papers;
197. požaduje, a to bez toho, aby to malo vplyv na akékoľvek iné vhodné opatrenie, aby v súlade s článkom 116a ods. 3 rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu generálny tajomník odňal dlhodobé prístupové oprávnenia ktorémukoľvek subjektu, ktorý odmietol vyhovieť oficiálnemu predvolaniu vyšetrovacieho výboru;
198. vyzýva členské štáty, aby v pracovných metódach skupiny pre kódex správania urýchlene zvýšili transparentnosť, zodpovednosť a účinnosť;
199. žiada skupinu pre kódex správania, aby vypracovala výročnú správu, v ktorej určí a opíše najškodlivejšie daňové praktiky používané v členských štátoch a prijaté

¹ Ú. v. EÚ C 264 E, 13.9.2013, s. 41.

protiopatrenia;

200. žiada ukončenie potrebnej reformy skupiny pre kódex správania v oblasti zdaňovania podnikov a súčasné zabezpečenie plnej transparentnosti a zapojenia všetkých inštitúcií a občianskej spoločnosti; žiada, aby táto reforma opätovne radikálnym spôsobom vymedzila štruktúru riadenia a transparentnosť skupiny pre kódex správania vrátane mandátu a rokovacieho poriadku, ako aj rozhodovacie procesy a kritériá určenia škodlivých daňových opatrení prijatých členskými štátmi;

7.3. Ostatné inštitúcie

201. víta, ako prvý krok, zriadenie jednotnej nezávislej Európskej prokuratúry a vyzýva členské štáty, aby sa k tejto iniciatíve pridali;
202. žiada pre Komisiu väčšie právomoci v oblasti presadzovania s cieľom zabezpečiť účinné a konzistentné vykonávanie právnych predpisov Únie v členských štátoch a pevnejšiu kontrolu zo strany Európskeho parlamentu;
203. požaduje vytvorenie nového centra súdržnosti a koordinácie daňovej politiky Únie v rámci Komisie, ktoré bude systematicky riešiť slabé miesta v spolupráci s príslušnými orgánmi z celej EÚ;
204. vyzýva na výrazné posilnenie spolupráce siete FIU.net v rámci Europolu a navrhuje prepojenie jej činností s navrhovaným centrom pre súdržnosť a koordináciu daňovej politiky Únie s výhľadom na vytvorenie daňového Europolu, ktorý bude môcť koordinovať daňové politiky členských štátov a zároveň podporovať orgány členských štátov pri vyšetrovaní a odhaľovaní nezákonných medzinárodných daňových schém;
205. vyzýva členské štáty, aby pre reforme zmlúv podporili prijímanie rozhodnutí o daňovej politike v Rade kvalifikovanou väčšinou a v rámci riadneho legislatívneho postupu;

o

o o

206. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto odporúčanie a konečnú správu vyšetrovacieho výboru Rade, Komisii a vládam a parlamentom členských štátov.